

DZIENNIK URZĘDOWY MINISTERSTWA SKARBU.

Cena numeru 3 mk. Prenumerata kwartalna 10 mk. Cena ogłoszeń za wiersz jednoszpaltowy po tekście 2 mk. Materiał redakcyjny oraz ogłoszenia, które na mocy przepisów obowiązujących podlegają opublikowaniu w „Dzienniku Urzędowym Ministerstwa Skarbu“, należy kierować do Wydziału gospodarczego Ministerstwa Skarbu, Leszno 5.

TREŚĆ: Monopol Spirytusowy:

384. Okólnik w sprawie postępowania przy uruchomieniu browarów i kontroli za wyrobem piwa. Wzory.
385. Okólnik w sprawie opłaty stempowej od podań, dotyczących uruchomienia browarów, gorzelnii i t. p.
386. Okólnik w sprawie opłat skarbowych od wyrobów spirytusowych, sprowadzanych z poza rejonu monopolowego.
387. Okólnik w sprawie posługiwania się wyłącznie spirytusomierzem objętościowym.
388. Okólnik w sprawie postępowania przy odbiorze i wydawaniu spirytusu z miejsc wyrobu, a także sporządzaniu świadectw przewozowych i protokółów odbiorczych.
389. Okólnik w sprawie księgowania wpływów monopolowych i depozytów. Wzory.
390. Okólnik w sprawie sprawozdań tygodniowych i miesięcznych co do sprzedaży spirytusu i wpłaconej należności.
391. Okólnik w sprawie księgowania spirytusu, przyjętego na rzecz Skarbu i prowadzenie ksiąg w rozlewniach i monopolowych sklepach, a także sporządzania wykazów co do ilości sprzedanego spirytusu. Wzory.
392. Okólnik w sprawie cen sprzedażnych spirytusu.
393. Okólnik w sprawie zbadania stanu aparatu odpędowego. Wzór.
394. Okólnik w sprawie wyrobu prasowanych drożdży.
395. Okólnik w sprawie prowadzenia ksiąg na gorzelniach i sporządzania protokółów odbiorczych spirytusu, a także przewozowych świadectw.
396. Okólnik w sprawie przedkładania wykazów o obrotach spirytusu w monopolowych sklepach.

Monopol Spirytusowy.

384.

OKÓLNİK.

Do Zarządów Skarbowych i Delegacji Ministerstwa Skarbu.

Celem jednolitego postępowania przy uruchomieniu browarów na terenie byłego Królestwa Kongresowego zarządza się:

Rozdział I. Opis przedsiębiorstwa.

1. Przedsiębiorca, pragnący puścić w ruch browar, winien najpóźniej na 3 tygodnie przed zamierzonym otwarciem ruchu przedłożyć Delegacji Ministerstwa Skarbu (Zarządowi Skarbowemu) w 3 egzemplarzach:
 - a) dokładny opis wszystkich pomieszczeń fabryki, opatrzonej planem sytuacyjnym,
 - b) spis wszystkich przyrządów i naczyń z podaniem ich pojemności,
 - c) krótki opis postępowania technicznego,
 - d) nazwisko kierownika ruchu browaru, względnie osoby, która stale lub pod nieobecność przedsiębiorcy jest odpowiedzialna za ruch fabryki,
 - e) zaświadczenie władzy miejscowej, (n. p. posterunku straży skarbowej), że posiada na składzie w browarze stary zapas siodu, przydatny do przeróbki na piwo lub też

f) dokumentalne wykazanie się, że ze strony Ministerstwa Aprowizacji lub Ministerstwa Przemysłu i Handlu (ewentualnie za pośrednictwem Związku właścicieli browarów w Polsce) przydzielono browarowi kontyngent jęczmienia do przeróbki na piwo.

2. Po otrzymaniu powyższego zgłoszenia, które po myśli art. 6 L. 2 dekretu z dn. 7 lutego 1919 Dz. pr. Nr. 14 poz. 145, wolne jest od opłaty stempowej, zarządza Delegacja Ministerstwa Skarbu (Zarząd Skarbowy) oględziny lokalne przedsiębiorstwa, oznaczenie i pomiary naczyń, ustawienie i zabezpieczenie wagi automatycznej dla siodu i t. p. czynności, które razem wzięte stanowią t. zw. weryfikację browaru.

• Rozdział II Weryfikacja.

1. Weryfikację przeprowadzają z reguły co najmniej dwa oficjery skarbowe, a mianowicie: kontroler straży skarbowej i jeden funkcjonariusz tej ostatniej. Do ustawienia wagi automatycznej powołany jest osobny urzędnik z czynnością tą dostatecznie obznajmiony.

2. Przedsiębiorca browaru obowiązany jest dać organom skarbowym przy weryfikacji wszelką żadaną pomoc tak osobiście, jak i przez swój personel; prócz tego oddać do dyspozycji tychże organów odpowiedni pokój z umeblowaniem i z pościelą, tudzież urządzenie kuchenne, nadające się do przygotowania ciepłego posiłku. Dostarczenie opału, oświetlenia i usługi należy również do przedsiębiorcy.

3. Czynności weryfikacyjne obejmują:

- oznaczenie lokalów, przyrządów i naczyń,
- przemiar naczyń i przyrządów,
- ustawienie i zabezpieczenie wagi automatycznej dla sładu,
- spisanie protokołów weryfikacyjnych.

1. Oznaczenie lokalów, przyrządów i naczyń.

1. Pod lokalami, należącymi do browaru, które podlegają obowiązkowi zgłoszenia i urzędowego oznaczenia, należy rozumieć:

- lokale, w których się odbywa proces techniczny wyrobu piwa,
- lokale, w których przechowują się plody surowe, do wyrobu piwa służące,
- lokale, w których przechowuje się produkt gotowy,
- wszystkie ubikacje połączone bezpośrednio z wymienionymi pod a), b), c).

2) Budynek browaru i poszczególne lokale oznacza się przez umieszczenie na nich napisów, określających przeznaczenie ubikacji, (n. p. browar, warzelnia, piwnica fermentacyjna i t. p.), a także liczby porządkowej, odpowiadającej odnośnej pozycji protokołu weryfikacyjnego.

3) Przyrządy i naczynia oznacza się porządkowymi liczbami arabskimi z podaniem poniżej pojemności tychże naczyń.

Oznaczenie lokalów uskutecznia się za pomocą tablic; oznaczenie naczyń za pomocą napisów farbą olejną, lub przez wypalenie.

2. Przemiar naczyń.

1. Wszystkie naczynia, służące do wyrobu piwa, począwszy od zacierania sładu aż do spuszczenia brzezki na urządzenie chłodzące, przemierzone być muszą geometrycznie, to jest za pomocą zbadania miarką metryczną ich zasadniczych wymiarów w centymetrach, jak długość, szerokość, wysokość, średnica i t. p. Przed każdym pomiarem należy się upewnić, że naczynie jest zupełnie próżne, czyste, suche i szczelne. Z wymierzonych długości i t. p. oblicza się kubiczną objętość za pomocą następujących wzorów:

- objętość kadzi okrągłych = $r^2 h$
- „ „ „ owalnych = $\frac{\pi}{3} a \cdot b \cdot h$.
- „ „ „ czworokąta = $l \cdot d \cdot h$.

W wzorach powyższych oznacza:

= 3.14 (stosunek obwodu do średnicy),

h = wysokość kadzi,

r = połowa wewnętrznej średnicy kadzi,

a = połowa wielkiej średnicy owala,

b = „ „ „ małej „ „ „

l = wewnętrzna długość kadzi,

d = „ „ „ szerokość „ „

4) Dla obliczenia objętości kadzi, które mają kształt ściętego stożka, bez względu na to, czy są okrągłe, owalne, czy czworokątne, można posługiwać się temi samymi wzorami, jak powyżej, z następującą odmianą:

a) okrągłe ścięte stożki: do wzoru Nr. 1 wstawić $r = \frac{1}{2}$ średnicy, obliczonej przez zesumowanie obu średnic górnej i dolnej i podzielenie przez 2;

b) owalne ścięte stożki: do wzoru Nr. 2 wstawić a = suma obu średnic wielkiej podzielona przez 4; b = suma obu średnic małych podzielona przez 4;

c) czworokątne ścięte piramidy: do wzoru Nr. 3 wstawić l = suma obu długości, górnej i dolnej, podzielona przez 2; d = suma obu szerokości, górnej i dolnej, podzielona przez 2.

2. Po ukończeniu wymiaru naczyń sposobem geometrycznym należy prócz tego przemierzyć nalewem wody:

a) kocioł warzelny to jest naczynie, w którym brzezka piwna przed spuszczeniem jej na urządzenie chłodzące, gotowana była z chnielem;

b) kocioł dla przygotowania zaciera, o ile to ostatnie nie odbywa się w wspólnym dla obu celów kotle warzelnym.

Przemiar nalewem wody uskutecznia się w ten sposób, że napelnia się wodą zimną do znaku cechowniczej miary 20 lub 50 litrowe, urzędownie odcchowane, i przelewa ich zawartość do przemierzonego naczynia. W razie braku miar litrowych i stwierdzonej niemożności sprawienia ich w obecnej chwili, można wyjątkowo przemierzać miarami wiadrowymi i przeliczyć następnie rezultaty na pojemność litrową, przyjmując, że 1 wiadro = 12.3 litrów.

3. Dla przemierzonych wodą naczyń należy sporządzić laski miernicze z drzewa twardego i zaopatrzyć je skalą. W tym względzie winno się przestrzegać następujących zasad:

a) miejsce, w którym przy przemiarze wodnym zanurzano łaskę mierniczą do kotła, powinno być zaznaczone trwale na krawędzi naczynia i zanotowane w protokole. W miejscu tem należy do wewnętrznej strony ściany kotła przytwierdzić odpowiednią kierownicę najlepiej w postaci rury z blachy dziurkowanej, długości około ćwierć metra. Rura ta, do której wprowadza się łaskę mierniczą przy każdym jej zanurzeniu w kotle, służy jako pewny kierownik dla tej ostatniej;

b) nad ostatnią kreską laski mierniczej należy umieścić plombę urzędową, albo wypalić orla państwowego, prócz tego oznaczyć łaskę numerem i pojemnością kotła warzelnego, dla którego ją sporządzono. Odległości najniższej i najwyższej kreski od spodu laski notuje się w protokole.

4. Na czynność przemiaru nalewem wody kotła warzelnego i sporządzenia dla niego laski mierniczej należy spisać osobny protokół w 3 egzemplarzach i po podpisaniu go tak przez organa skarbowe, jak i przez przedsiębiorcę browaru, załączyć do ogólnego protokołu weryfikacyjnego.

3. Ustawienie i ubezpieczenie wagi automatycznej.

1. W browarach ustawione być winny w zasadzie wagi automatyczne do odważania sładu, systemu „Chronos“. O dopuszczeniu do użytku urzędowego wag innych systemów decyduje wyłącznie Ministerstwo Skarbu. Waga automatyczna musi być połączona z młynkiem do mielenia (śrutowania) sładu i zabezpieczona w taki sposób, iżby sól nie mógł dostać się do młynka do mielenia w inny sposób, jak tylko po przejściu przez wagę automatyczną.

2. Do ustawiania wagi automatycznej, połączenia jej z młynkiem i zabezpieczenia użyty być może do tego osobno upoważniony urzędnik skarbowy.

3. W okresie przejściowym w wypadkach stwierdzonej niemożności nabycia wagi automatycznej może na prośbę przedsiębiorcy zezwolić Delegacja Ministerstwa Skarbu (Zarząd Skarbowy), by odważanie sładu zmielonego odbywało się na zwykłej, należycie odcchowanej wadze dziesiętnej. W tym wypadku tak mielenie

słodu, jak i jego odważanie odbywać się musi bezwarunkowo pod ścisłym dozorem skarbowym.

1. Spisanie protokołów weryfikacyjnych.

1. Po dokonaniu weryfikacji browaru spisują organa skarbowe szczegółowy protokół czynności w trzech egzemplarzach i dołączają do każdego z nich po jednym egzemplarzu opisów i planów przedłożonych przez przedsiębiorcę (Rozdział I), protokołów przemiaru naczyń (Rozdział II) i protokołów ustawienia wagi automatycznej i t. p. Końce sznurka, którym zeszywa się każdy egzemplarz protokołu i należących do niego załączników, winny być przytwierdzone do okładki pieczęcią urzędową za pomocą laku, lub nalepki.

2. Protokoły po podpisaniu ich tak przez organa skarbowe, jak i przez przedsiębiorcę i kierownika ruchu, przesyła się następnie Delegacji Ministerstwa Skarbu (Zarządowi Skarbowemu) do zatwierdzenia. Z zatwierdzonych protokołów jeden egzemplarz pozostaje w Delegacji, drugi otrzymuje przynależny Urząd kontroli skarbowej, trzeci egzemplarz doręcza się przedsiębiorcy browaru z zobowiązaniem przechowywania go stale w fabryce w miejscu wskazanem i okazywania go na każde żądanie rewidującym organom skarbowym.

Rozdział III. Otwarcie ruchu browaru.

Przed otwarciem ruchu browaru, sprawdzonego w sposób podany w rozdziale II, winien przedsiębiorca browaru:

- 1) wykupić patenty przemysłowy i akcyzowy,
- 2) wnieść zgłoszenie (deklarację) o zamierzonej produkcji piwa.

1. Wykupienie patentów.

Wysokość przypadających od browaru należności za patenty przemysłowy i akcyzowy oblicza Inspektorat skarbowy po myśli rozporządzenia Ministerstwa Skarbu z dn. 14 czerwca 1919 L. 4685, przyczem nadmienia się, że patent przemysłowy i zasadniczy patent akcyzowy płatne są z góry za cały rok, natomiast dodatkowy patent akcyzowy płatny jest w ciągu kampanji w miarę zgłaszanej przeróbki słodu.

2. Zgłoszenie (deklaracja).

1. Zgłoszenie o zamierzonej produkcji piwa wnosi przedsiębiorca browaru w 3 egzemplarzach do Inspektoratu skarbowego nie później, niż 5 dni przed rozpoczęciem warzenia. Zgłoszenie wolne jest od opłaty stempłowej w myśl art. 6 L. 2 dekretu z dn. 7 lutego 1919 Dz. pr. Nr. 14 poz. 145.

Deklaracja winna zawierać następujące daty:

- 1) nazwa browaru, miejscowość, nazwisko właściciela lub dzierżawcy;
- 2) długość okresu warzenia piwa;
- 3) ilość zacierów każdego dnia i przez cały okres;
- 4) ilość słodu w pudach dla każdego zacieru i łącznie dla wszystkich zacierów;
- 5) kwota przypadającej akcyzy od słodu;
- 6) o ile browar leży na terenie bylej okupacji austriackiej: numer i data kwitu na wniesioną od zgłoszonego słodu z góry akcyzę do kasy skarbowej. W browarach położonych na terenie bylej okupacji niemieckiej, gdzie według ustawy okupacyjnej z dn. 20 października 1916 Nr. rozp. 166 Dz. Rocz. Nr. 50, akcyza od słodu, płatna jest z dołu ostatniego dnia miesiąca odpada niniejszy punkt 6;
- 7) godzina rozpoczęcia mielenia i odważania słodu, tudzież jęga zacierania dla każdej warki;

8) godzina ukończenia gotowania w kotle warzelnym i rozpoczęcia odpuszczania brzezki na urządzenia chłodzące.

2. W wypadkach, przewidzianych w punkcie 6, należy do deklaracji dołączyć kwit kasy skarbowej na uiszczoną akcyzę.

3. Inspektorat skarbowy po zbadaniu wniesionego zgłoszenia i ewentualnych załączników wpisuje na wszystkich egzemplarzach zaświadczenie, że do rozpoczęcia fabrykacji przeszkód niema, poczem 1 egzemplarz zatwierdzonego zgłoszenia wraz z ewentualnym załącznikiem — zwraca przedsiębiorcy browaru, 1 egzemplarz odsyła bezzwłocznie Delegacji Ministerstwa Skarbu (Zarządowi Skarbowemu), 1 egzemplarz zatrzymuje u siebie jako dowód do osobnego zapisku, który Inspektorat winien prowadzić na wnoszone zgłoszenia.

Delegacja Ministerstwa Skarbu (Zarząd Skarbowy) po otrzymaniu zatwierdzonego przez Inspektorat pierwszego zgłoszenia winna bezzwłocznie zawiadomić Ministerstwo Skarbu o otwarciu ruchu browaru.

4. Po zatwierdzeniu zgłoszenia przez Inspektorat ruch browaru może być rozpoczęty. W oznajmionym dniu pierwszego warzenia piwa winien zjawić się w browarze przed godziną rozpoczęcia warzenia organ skarbowy celem zdjęcia plomb z wentylów parowo-wodnych, doprowadzających parę do kotła warzelnego, względnie z drzwiczek paleniska pod kotłem warzelnym. W razie gdyby organ skarbowy nie zjawił się na czas w browarze, może przedsiębiorca w oznajmionej godzinie zdjąć powyższe ubezpieczenia na własną rękę, w obecności 2 świadków i zanotować tę okoliczność w księdze obrachunkowej. (O ubezpieczeniach kotła warzelnego w czasie kampanji browarnianej i o ich zdejmowaniu patrz rozdz. IV 6).

Rozdział IV. Kontrola browarów.

1) Browary podlegają kontroli organów skarbowych. Delegacje Ministerstwa Skarbu (Zarządy Skarbowe) mogą w razie potrzeby zarządzić wedle swojego uznania stały dozór warek piwnych przez funkcjonariuszów straży skarbowej. Dozór stały musi być bezwarunkowo ustanowiony w browarach, w których niema wagi automatycznej i odważanie słodu odbywa się na zwykłej wadze dziesiętnej.

2) Prócz ewentualnego dozoru stałego poddaje się browary dostatecznie częstej kontroli wyższych organów skarbowych, jako to kontrolerów straży skarbowej i ich pomocników, inspektorów skarbowych i wreszcie członków Delegacji Ministerstwa Skarbu, względnie Zarządów skarbowych. Rewizje muszą być bezwarunkowo niespodziewane i przedsiębiorca o ile możliwości w czasie ruchu przedsiębiorstwa.

3) Kontrolując browar, winny organa skarbowe z protokołem weryfikacyjnym w rękę wytworzyć sobie najdokładniejszy obraz faktycznego przebiegu fabrykacji we wszystkich jej fazach, mając przytem naoku obowiązujące przepisy skarbowe. Istotniejsze zadania kontroli skarbowej wyszczególnia się poniżej:

1. Kontrola ogólna.

1. Należy sprawdzić:

a) czy do wyboru piwa nie używa się niedozwolonych surowców, lub nie dolewa się wbrew zakazowi wody do piwa.

Według art. 253 rosyjskiej ustawy akcyzowej przy wyrobie piwa wolno używać tylko słodu, wodę, chmiel i drożdże.

Po wyjściu piwa z piwnicy fermentacyjnej niewolno dodawać do niego wcdy, lub jakichkolwiek innych dodatków.

b) czy surowce przechowuje się tylko w przeznaczonych na to pomieszczeniach i nie w większej ilości, niż dozwolono. Według art. 255 ros. ust. akc. słód musi być rozdrobniony tylko w samym browarze i tylko na przeznaczonym do tego młynku. Mielenie i ważenie przeprowadza się osobno dla każdego zacierania i może być ono ewentualnie dokonane dnia poprzedniego. W tym wypadku wolno rozdrobniony słód przechowywać tylko w iniejsu wyznaczonym przez Komisję weryfikacyjną i zanotowanym w protokóle.

2. Zgłoszenie (deklaracja).

1. Należy sprawdzić, czy zgłoszony w deklaracji wyrób piwa odbywa się ściśle według podanych tamże dat, a więc wyłącznie z oznajmionych plodów, w oznajmionej ilości, naczyniach i porządku robót.

2. Pamiętać należy, że mielenie i zacieranie słodu, tudzież spuszczenia brzezki z kotła warzelnego nie wolno w żadnym wypadku rozpoczynać przed godziną oznajmioną w deklaracji i nie później niż w 2 godziny po czasie zgłoszonym. W razie nieuniknionego, a nieprzewidzianego większego opóźnienia powyższych czynności winien przedsiębiorca browaru spisać w obecności 2 świadków odpowiedni protokół.

3. Spuszczenie brzezki piwnej z kotła warzelnego na urządzenie chłodzące nie może być rozpoczęte wcześniej niż w 10 minut po dostatecznym zagotowaniu brzezki.

4. Daty, które każda deklaracja powinna zawierać, podano w rozdz. III 2 niniejszego rozporządzenia.

3. Książka obrachunkowa.

1) Należy zbadać, czy wpisy do książki obrachunkowej browaru uskutecznią się we właściwym czasie i w należyty sposób i czy one zgadzają się z tem, co w browarze zastano.

2. Wzór książki obrachunkowej, którą prowadzić należy w każdym browarze, podano w rozporządzeniu Ministerstwa Skarbu z dn. 5 lutego 1919 L. 4842. Zauważa się, że ze względu na zniesiony przez byłe władze okupacyjne przymus gotowania piwa według podanej z góry normy wydajności ekstraktu, odpada potrzeba wypełniania odnośnych rubryk teje książki. Wszystkie inne rubryki mają być bezwarunkowo wypełnione. Wciągnięte daty cyfrowe należy na każdej stronnicy książki sumować i przenieść na następną. Z końcem zaś miesiąca wpisać do książki miesięczne zestawienie, podające w sposób przejrzysty sumę miesięczną przerobionego słodu, użytego do wyrobu chmielu, brzezki piwnej uzyskanej z zacieru, wreszcie kwoty uiszczonych akcyzy i należytości patentowych.

Zapisy każdego miesiąca należy rozpoczynać na nowej stronnicy. Organa skarbowe, którym kontrolę browaru powierzono, odpowiedzialne są bezpośrednio za to, iż prowadzenie książki obrachunkowej w browarze odpowiada ściśle powyższym zarządzeniom.

3. Z końcem każdego miesiąca winien przedsiębiorca browaru sporządzić 2 wierne odpisy książki obrachunkowej za ubiegły miesiąc wraz z dokładnem miesięcznem zestawieniem i bezzwłocznie przedłożyć je właściwemu organowi skarbowemu, który po potwierdzeniu zgodności odpisów z oryginałem, przesyła najpóźniej do 5-go każdego miesiąca po jednym odpisie Delegacji Ministerstwa Skarbu (Zarządowi Skarbowemu) i Dyrekcji Monopoli Spirytusowego. Na każdym odpi-

sie, na zewnętrznej jego stronie uwidocznione być muszą czytelnie: Delegacja (Zarząd), Inspektorat skarbowy, Urząd kontroli skarbowej, miejscowość, w której browar jest położony, wreszcie nazwisko przedsiębiorcy browaru.

Odpisy, które powyższym wymaganiom nie będą ściśle odpowiadały, zostaną przez Dyrekcję Monopoli Spirytusowego zwrócone Delegacji z poleceniem pociągnięcia odnośnego organa skarbowego do odpowiedzialności.

4. Badanie ilości i mocy brzezki.

1. Jeżeli organa rewidujące znajdują się w browarze w czasie ku końcowi gotowania brzezki z chmielem, o co w każdym razie należy jaknajczęściej się postarać, winny one bezwarunkowo przeprowadzić zbadanie ilości brzezki w kotle warzelnym, tudzież jej mocy.

2. Ilość gorącej brzezki, uzyskanej z zacieru, sprawdza się za pomocą urzędowej laski mierniczej bezpośrednio przed spuszczeniem (wybiciem) z kotła warzelnego. Do sprawdzenia przystąpić należy nie wcześniej, aż dopiero wówczas, gdy brzezka w kotle przestanie kłębować i zwierciadło jej wyrówna się. Laskę wstawić należy do kotła w miejscu zapatrzonym w urzędowy znak, lub w kierownicę.

3. Zawartość ekstraktu brzezki sprawdzają organa skarbowe cukromierzem. Potrzebną do tego próbkę brzezki bierze się z kotła warzelnego bezpośrednio przed wybiciem jej, za pomocą metalowego naczynia (cylindra), lub zwykłej flaszki poprzednio dobrze wymytej, ogrzanej i wypłukanej brzezka, którą ma się zbadać. Naczynie lub flaszkę z brzezka przykrywa się, względnie zatyka starannie, a następnie ochładza się w zimnej wodzie do temperatury około $+ 14^{\circ}$ R. Zawartość ekstraktu bada się w szklanej baryszówce, o którą postarać się winien przedsiębiorca browaru. Baryszówkę należy przedtem starannie oczyścić, wysuszyć i ustawić pionowo, następnie napelnić ją pomieszaną dokładnie i przedczona brzezka prawie po brzeg. Rezultat stopniowania cukromierzem redukuje się na ciepłość 14° R.

5. Młynek do mielenia słodu i waga automatyczna.

1. Szczególniejszą uwagę winny organa rewidujące zwrócić na ubezpieczenie i funkcjonowanie młynka do mielenia słodu i połączonej z nim wagi automatycznej. Sposób ubezpieczenia młynka i wagi podany jest w osobnym protokóle ustawienia wagi automatycznej, dołączonym do protokółu weryfikacyjnego. Organa kontrolujące browar obowiązane są przeto porównać zawsze stan w tym że protokóle opisany ze stanem w danej chwili znalezionym.

2. Waga automatyczna, działająca prawidłowo, musi być rzetelna, to jest dawać wskazania prawdziwe, notowane wiernie liczydłem, musi być dostatecznie czuła i ustawiać się dokładnie do stanu równowagi, tak przy obciążonym, jak i nieobciążonym mechanizmie.

3. Rzetelność wagi automatycznej musi być obowiązkowo zbadana na początku każdego okresu ruchu, przyczem wskazanem jest rozebrać części składowe młynka i wagi i poddać je szczegółowemu oględzinom. Do czynności takiej użyty być może tylko urzędnik osobno do tego upoważniony.

4. Prócz tego należy badać rzetelność wagi także i w czasie kampanji, tak często, jak to uzna władza skarbową za potrzebne. Odchylenie w rzetelności wagi w jedną lub drugą stronę dozwolone jest dwa funty dla 10 pudowej wagi i cztery funty dla 20 pudowej.

5. Wrazie skonstatowania przy tych badaniach znaczniejszych różnic należy wagę automatyczną wyłączyć bezzwłocznie od użytku urzędowego i aż do naprawy zarządzić odważanie sładu na wadze dziesiętnej pod dozorem skarbowym. Na czynność spisać odpowiedni protokół i przedłożyć władzy przełożonej.

6. Od czasu do czasu należy po zdjęciu ubezpieczeń oczyścić wagę automatyczną w obecności organów skarbowych z kurzu i z nieczystości; potrzebnych do czyszczenia środków pomocniczych, jak miotelki, mieszk, flanela i t. p. dostarczyć ma przedsiębiorca browaru

Po każdym czyszczeniu należy sprawdzić rzetelność wagi.

7. W razie skonstatowania nieprawidłowego działania wagi automatycznej, lub też jej nieprzewidzianego uszkodzenia, obowiązany jest przedsiębiorca browaru donieść o tem bezzwłocznie władzy skarbowej. W wypadkach takich, aż do zjawienia się w browarze organu skarbowego wolno sól odważać, śrutować i wciągać do książki obrachunkowej tylko w obecności świadka. Po nadejściu zawiadomienia winny organa skarbowe udać się bezzwłocznie do browaru, zbadać przyczyny przeszkody, usunąć ją lub jeśli to niemożliwe, wyłączyć wagę automatyczną z użycia, przedkładając protokół czynności władzy przełożonej do dalszego zarządzenia.

8. We wszystkich wypadkach używania do ważenia sładu zwykłej wagi dziesiętnej (bądź stałe, jak przewidziano w Rozdziale I, 3 ust. 3, bądź też czasowo) należy po każdym odważeniu sładu w obecności organów skarbowych ubezpieczyć urzędownie młynek do mielenia w taki sposób, iżby użycie go bez zerwania plomby, lub pieczęci, było niemożliwe.

6. Ubezpieczenie urządzenia browaru w czasie spokoju,

1. Przedsiębiorca browaru obowiązany jest w czasie spokoju browaru lub podczas każdej dłuższej niż jednodobowej przerwy ruchu ubezpieczyć własnymi pie-

częciami kocioł warzelny. O ubezpieczeniu tem, którego dokonuje się zawsze w obecności 2 świadków, należy zrobić odpowiednią uwagę w zapisku urzędowym.

2. Kocioł warzelny ubezpiecza się w ten sposób, że nakłada się pieczęcie na drzwiczkach paleniska pod kotłem, względnie jeśli browar jest parowy, pieczętuje się wentyle doprowadzające parę do kotła warzelnego. Ubezpieczenie kotła warzelnego nie może nastąpić później, niż w godzinę po spuszczeniu całej ilości brzezki na urządzenie chłodzące, zdjąć je zaś wolno nie wcześniej, jak bezpośrednio przed oznajmieniem zacieraniem.

3) Organa skarbowe rewidujące browar w czasie spokoju, lub przerwy, mają przekonywać się naocznie o prawidłowym i wystarczającym ubezpieczeniu kotła warzelnego, przyczem wskazanem jest, by przy tej sposobności wymieniały prywatne pieczęcie przedsiębiorcy na zamknięcie urzędowe.

7. Zapiski organów rewizyjnych.

1. Wyniki rewizji swoich wpisują skarbowe organa rewidujące do książki obrachunkowej browaru przez całą jej szerokość. Umieszczony poniżej podpis organu kontrolnego winien być bezwarunkowo czytelny i opatrzone oznaczeniem charakteru służbowego.

2. Rzeczą Członków Delegacji Ministerstwa Skarbu i Zarządów skarbowych jest przekonywać się na miejscu czy kontrola browarów dokonywaną bywa przez podwładne organa dość często, celowo i sumiennie. O wyniku swoich rewizji winny Delegacje (Zarządy) sprawozdzać Dyrekcji Monopolu Spirytusowego, conajmniej raz na 3 miesiące.

Warszawa, dn. 31 lipca 1919 r.

Dyrektor:

(—) A. Hyżycki.

Wzór oznajmienia (deklaracji)
dla browarów

(Pierwsza strona).

Delegacja Min. Skarbu (Zarząd skarbowy):

Inspektorat skarbowy

Urząd kontroli skarbowej:

Oznajmienie №.....*)

browaru..... nalczącego do

dzierżawionego przez, i znajdującego się w miej-

scowości..... powiatu

*) Podać numer porządkowy oznajmienia od początku kampanii browarnianej, względnie od rozpoczęcia ruchu.

(Druka strona).

O z n a j m i e n i e.

1. W browarze należącym do dzierżawionym przez i znajdującym się w miejscowości powiatu, warzone będzie piwo w czasie od dnia do dnia włącznie t. j.: w ciągu dni, z wyjątkiem następujących dni w których warzenie piwa nie będzie się odbywało z powodu
2. W podanym wyżej okresie, przeprowadzać się będzie w ciągu każdego 24 godzin zacierów, czyli razem w całym oznajmionym czasie zacierów.
3. Do każdego zacierania użyje się pudów słodu, zatem do wszystkich zacierów razem pudów słodu.
4. Podatek akcyzowy od użyć się mającego słodu, licząc po marek za 1 pud słodu, wynosi łącznie marek
*) Kwoła powyższa została wniesiona dnia do kasy skarbowej w za pokwitowaniem №
5. Odważanie i mielenie słodu rozpoczynać się będzie o godz.
Zacieranie zmielonego słodu, będzie się rozpoczynało o godz.
6. Gotowanie uzyskanej ze zacieru brzezki w kotle warzelnym będzie się kończyło o godz. zaś spuszczenie brzezki z kotła warzelnego, będzie się rozpoczynało (nie wcześniej jak po upływie dziesięciu minut od chwili ukończenia warzenia):

..... dnia 19

Podpis właściciela (dzierżawcy) browaru ,
„ odpowiedzialnego kierownika ruchu.

*: W browarach położonych na terenie byłej okupacji niemieckiej, należy ustęp ten przekreślić.

(Trzecia strona).

P o ś w i a d c z e n i e w ł a d z y s k a r b o w e j.

Stosownie do przyległego oznajmienia zezwala się p. właścicie-
lowi (dzierżawcy) browaru w na warzenie piwa w czasie od dnia
do dnia włącznie. Od oznajmionych do przerobu
na piwo pudów słodu, należy się opłata akcyzowa w kwocie marek

..... dnia 19

Pieczczę i podpis inspektora skarbowego:

Delegacja Ministerstwa Skarbu
 Inspektorat skarbowy
 Kontroler straży skarbowej w
 Posterunek straży skarbowej w

KOPIA KSIĘGI OBRACHUNKOWEJ

browaru
 w
 za miesiąc 19.....

Potwierdzam, że kopia niniejsza jest zgodna z oryginałem.

..... dnia 19.....

Rok, miesiąc i dzień	№ zacieru	Gatunek wytobionego piwa	Wskazanie licznika wagi automatycznej	Zważono i zużyto na zacieru siodu (pudów)			Użyto chmielu (funtów)	Jaka norma wydajności ekstraktu z 1 puda siodu zgłoszona w deklaracji	Otrzymano brzeczki			Wskazanie cukromierza w brzeczce przy + 140 R.	Wydajność ekstraktu ze siodu w proc. wag.	Jakiej normie odpowiada wydajność	Kwota należącego się podatku		Opłata, odroczenie i zaliczenie podatku			Wniesiono opłatę patentową. Wskazanie patentu i kwitów kasy i jakiej?	U w a g a
				z łącznienia	z owsa	z perzu			Ilość gorącej brzeczki w kotle warzelnym	z zacieru	z 1 puda siodu				z 1 puda siodu	z ogólnej ilości użytego do zacieru siodu	wniesiono do kasy	zabezpieczono kaucjami	okazuje się niedobór lub nadpłata		
w markach lub koronach																					
<div style="display: flex; justify-content: space-between; padding: 5px;"> Z przeniesienia Do przeniesienia </div>																					

385.

O K Ó L N I K.

Do Zarządów Skarbowych i Delegacji Ministerstwa Skarbu.

Celem uchylenia wątpliwości, czy podania przedsiębiorców gorzeliń, browarów i t. p. o weryfikację i deklarację ruchu podlegają opłatom stemplowym, czy też wolne są od stempla, wydała S. VI Ministerstwa Skarbu następujące wyjaśnienie:

Skoro prawo nakłada na przedsiębiorców browarów obowiązek donoszenia Władzy Skarbowej o zamierzonym otwarciu ruchu browaru, a to w tym celu, by władza Skarbowa poczyniła potrzebne (w interesie publicznym) zarządzenia celem zabezpieczenia prawidłowego uiszczenia akcyzy (poczem wydaje „zezwolenia“ na otwarcie ruchu), te **podania**, o jakie tu idzie, zawierają „wiadomości, udzielone (władzy) w myśl obowiązującego przepisu“, zatem są na zasadzie Art. 6 L. 2 Dekretu z 7/2 1919 Dz. pr. Nr. 14, poz. 145 wogóle wolne od opłaty stemplowej.

Wnoszone już w toku fabrykacji osobne **deklaracje** są zaś wolne od opłaty na zasadzie Art. 6 L. 10 względnie 11 Dekretu.

Do tego wyjaśnienia należy na przyszłość się stosować.

Warszawa, dn. 20 sierpnia 1919 r.

Dyrektor:

(—) *A. Hyżycki.*

386.

O K Ó L N I K.

Do Zarządów Skarbowych i Delegacji Ministerstwa Skarbu.

Rozporządzenie Ministerstwa Skarbu z dnia 17 czerwca 1919 (Dziennik urz. M. S. Nr. 16, Poz. 217) normujące w § 17 opłaty skarbowe od spirytusu i wyrobów wódczanych, sprowadzanych przez osoby prywatne, na podstawie otrzymanego zezwolenia, z obszarów położonych poza rejonem, na którym obowiązują tutejszy monopol spirytusowy (Poznańskie, Galicja, Śląsk Cieszyński, obszary Kresów wschodnich), ustanowiło, że od spirytusu i wyrobów wódczanych pobiera się oprócz opłaty komisowej i banderolowej, tytułem odškodowania monopolowego różnicę pomiędzy obowiązującą tu ceną monopolowego różnicę pomiędzy obowiązującą tu ceną sprzedażną 100 stopniowego litra spirytusu na wyrób wódek, a tą opłatą, jaka na rzecz Skarbu została określona dla 100 stopniowego litra spirytusu i uiszczona na obszarze, z którego spirytus, względnie wyroby wódczane, zostały sprowadzone.

Celem uniknięcia wątpliwości przy obliczaniu wspomnianych opłat skarbowych wyjaśnia się, że opłaty uiszczone na rzecz Skarbu poza tutejszym rejonem monopolowym, potrącone być mogą jedynie tylko od ustanowionej ceny sprzedażnej spirytusu monopolowego, a nie od sumy należnych opłat skarbowych; o ile zatem na obszarze, z którego spirytus, względnie wyroby wódczane, zostają sprowadzone, uiszczono od tychże

tytułem podatku na rzecz Skarbu, kwotę wyższą od tutejszej ceny sprzedażnej spirytusu, w takim razie ta nadwyżka uwzględniona nie będzie.

Warszawa, dn. 20 sierpnia 1919 r.

Dyrektor:

(—) *A. Hyżycki.*

387.

O K Ó L N I K.

Do Zarządów Skarbowych i Delegacji Ministerstwa Skarbu.

Do określenia dla celów urzędowych wysokości, zawartego w wódcce posługiwać się mają organa skarbowe wyłącznie szklanym spiarytusomierzem objętościowym Trallesa, cechowanym na ciepłość + 12° R. = + 15° C, i zaopatrzonym w świadectwo zbadania, wystawione przez pracownię fizyczną Muzeum Przemysłu i Handlu w Warszawie.

Przy wydawaniu i przyjęciu spirytusu, pozostającego pod dozorem skarbowym, używać mają interweniujące przy tej czynności organa skarbowe wydanych przez Dyрекcję Monopolu Spirytusowego tablic redukcyjnych I, II i III, których wzór się przy niniejszym załącza.

Wyjątek stanowi spirytus o mocy poniżej 70° Tr. przy normalnej ciepłocie, dla redukcji którego służą osobne tablice I i II, dodane do każdego spiarytusomierza.

Warszawa, dn. 14 sierpnia 1919 r.

Dyrektor Monopolu Spirytusowego:

(—) *A. Hyżycki.*

388.

O K Ó L N I K.

DO ZARZĄDÓW SKARBOWYCH I DELEGACJI MINISTERSTWA SKARBU.

Przy sprawdzaniu tutaj dowodów odbiorczych na spirytus, odbierany dla potrzeb monopolu Państwowego zauważono pewne braki, które w interesie ścisłości kontroli poleca się niezwłocznie usunąć przez stosowne pouczenie organów podwładnych, a mianowicie:

1) Do określania zawartości wysokości (alkoholu) ma być używany wyłącznie spiarytusomierz objętościowy Trallesa, cechowany na ciepłość + 12 R. = + 15 C. i zaopatrzony w świadectwo cechownicze (Przepis Tymcz. z 28. II. 19 i Rozp. z 30. VI. L. 5680). Przy używaniu tego spiarytusomierza należy posilkować się dostosowaniami do niego tablicami redukcyjnymi.

Spiarytusomierz ten winien być nabyty przez wszystkie gorzelnie, rektyfikacje, rozlewnie, likiernie, octownie, i t. p.

2) Jeżeli w pewnych wypadkach dla braku powyższego spiarytusomierza wypadnie posilkować się spiarytusomierzem rosyjskim lub niemieckim, należy oczywiście stosować odpowiadające tymże spiarytusomierzom tablice redukcyjne. (Tymcz. prz. z 28. II. 19 i Rozp. z 30. VI. 19. L. 5680).

3) Przyjęcie spirytusu z odbieralnika do magazynu gorzelnii dokonywać na miarę z zastosowaniem spirytusomierza jak wyżej. Do księgi magazynowej zapisuje się ilość stopni hektolitrowych czyli litrów bezwodnego spirytusu, (Rozp. L. 5680).

4) Wydawanie spirytusu z gorzelnii i rektyfikacji odbywa się na wagę lub miarę przy użyciu spirytusomierza i tablic jak wyżej. W księdze magazynowej zapisuje się na rozchód ilości stopni hektolitrowych czyli litrów wysokości (L. 5680).

5) Odbiór spirytusu w rektyfikacjach, rozlewniach, likierniach, octowniach i t. p. odbywa się na wagę lub miarę zależnie od tego, w jaki sposób dokonano odprawy tego spirytusu z gorzelnii. Do księgi magazynowej zapisuje się na przychód ilość stopni hektolitrowych t. j. litrów wysokości (L. 5680).

6) W świadectwach przewozowych, duplikatach, protokołach odbiorczych i innych dowodach należy zgodnie z rozp. L. 5680 uwidocznic następujące dane:

a) jakim spirytusomierzem posilkowano się przy odprawie: — austriackim, rosyjskim (szklanym czy metalowym) lub niemieckim;

b) gatunek spirytusu: aa) melasowy z melasy miejscowej (umowa z Krajową Spółką Gorzelniczą z 12 lutego 19); bb) melasowy lub melasowo-buraczany, wypędzony z melasy i buraków, zakupionych w Poznaniu (umowa z Krajową Spółką Gorzelniczą z 17 lipca 19); cc) z innych płodów rolnych (umowa z Krajową Spółką Gorzelniczą z 17 lutego 19); i dd) drożdżowy;

c) na mocy jakiej umowy odbiera się spirytus. Na dostawę spirytusu zawarto umowy: z drożdżownią Bienthala 18 lutego 1919;

z drożdżownią Henryków 19 lutego 1919 r.;

z drożdżownią Niechcice 30 czerwca 1919 r.;

z drożdżownią Wola-Krzysztoforska 30 maja 1919 r.;

z drożdżownią Lubelską 6 czerwca 1919 r.;

z drożdżownią Pilica 5 sierpnia 1919 r.;

z gorzelnią Wieliszew 10 czerwca 1919 r.;

z gorzelnią Wieliszew (drugi raz) 31 lipca 1919 r.;

z gorzelnią Żadowo 19 lutego 1919 r.;

wreszcie z Krajową Spółką Gorzelniczą, jak wyżej, w imieniu innych gorzelnii, które były czynne w 1918/1919 i pędzić będą spirytus z melasy tutejszej, melasy i buraków Poznańskich, wreszcie płodów rolnych;

d) odległość gorzelnii od rektyfikacji czy też od stacji kolejowej, lub przystani, niezależnie od przedłożenia do Dyrekcji Monopoliu Spirytusowego zaświadczenie urzędu gminnego co do tejże odległości,

e) rodzaj i ilość naczyń, w jakich odbyła się odstawa.

7) Przy zamianie stopni wiadrowych na litry stosować zawsze następujący sposób: stopnie wiadrowe wyrazić w wiadrach i pomnożyć przez 12.3 (rozp. z 31. VII. 19, L. 6928 i 14. VIII. L. 7561), np. 11160 st. wiadr. = 111.60 wiadr. \times 12.3 = 1372.68 litr. wysokości (alkoholu). Obliczenia dokonywać ze ścisłością do dwóch miejsc dziesiętnych (rozp. z 31 VII L. 6928 i z 14 VIII 19 L. 7561).

8) Wydawanie spirytusu z gorzelnii, rektyfikacji i drożdżowni odbiorcom dokonywać w obecności urzędnika na mocy zarządzenia władzy skarbowej i po przedłożeniu kwitu kasy skarbowej, jako dowodu wpłaconej należności.

Wyjątek stanowią rektyfikacje: Warszawska, Sieradzka, Kielecka, Lubelska, tudzież skład monopolowy na Pradze, przy poborze spirytusu z których opłata należ-

ności przez odbiorców ma miejsce w Kasie Krajowej Spółki Gorzelniczej, która obowiązana jest wnieść pobrane należności do Kasy skarbowej zgodnie z umową we właściwym czasie, a w każdym razie najpóźniej do dnia 2 nowego miesiąca.

Należności pobrane przez Krajową Spółkę Gorzelniczą za spirytus, sprzedawany z magazynów rozlewni, ulegają wpłaceniu do kas skarbowych zgodnie z §§ 21 i 22 umowy z dnia 8 marca 19.

9) Wszelkie wypłaty i odpisy ksiąg sprawdzają i zaświadczenia urzędnicy skarbowi, którym to zlecono; oni też winni baczyć, aby wykazy i odpisy w swoim czasie — przedkładać Dyrekcji Monopoliu Spirytusowego, Zarządom Skarbowym i Delegacjom.

10) Do dozoru gorzelnii, rektyfikacji, likierni, rozlewni i t. p. należy wyznaczyć osoby, dające rękojmię należytego i umiejętnego wywiązywania się z włożonych na nie obowiązków. Zwłaszcza trzeba pamiętać, aby urzędnicy wyznaczeni do dozoru rozlewni dobrze orjentowali się w treści umów na dostawę i sprzedaż spirytusu, jakoteż w rachunkowości rozlewni.

Urzędnicy, rewidujący winni przekonywać się najdokładniej na miejscu, czy organa straży skarbowej czynne przy odbiorach spirytusu, spełniają te czynności z dostateczną znajomością rzeczy, zwłaszcza czy są najzupełniej obznajmieni z operowaniem spirytusomierzami i zastosowaniem tablic redukcyjnych.

Warszawa, dn. 20 sierpnia 1919 r.

Dyrektor:

(—) A. Hyżycki.

389.

O K Ó L N I K.

DO ZARZĄDÓW SKARBOWYCH I DELEGACJI MINISTERSTWA SKARBU.

Z przedłożonych sprawozdań Zarządów Skarbowych i Delegacji Ministerstwa Skarbu o dochodach monopolu spirytusowego wynika, że w wielu wypadkach pomienione wpływy bywają zakwalifikowane do nieodpowiednich pozycji dochodów, albo też często wykazane są wpływy do Kas skarbowych, niemające nic wspólnego z monopolem spirytusowym i odwrotnie nie wykazują się te, które powinny być wniesione do sprawozdań.

Celem uniknięcia wątpliwości i ujednostajnienia nazw różnych poborów monopolowych, zarządza się:

I. Dochody. Aż do czasu zatwierdzenia przez Sejm Ustawodawczy budżetu państwowego, a tem samem ustalenia nomenklatury wszystkich podatków i opłat na rzecz skarbu Państwa, poleca się wszelkie wpływy, mające związek z monopolem spirytusowym, wnosić do Kas Skarbowych podług załączonej tymczasowej klasyfikacji dochodów.

Kasy Skarbowe w pierwszych dniach każdego miesiąca za miesiąc poprzedni sporządzają wyciąg wszystkich wpływów podług załączonego wzoru (Nr. 11) z wyszczególnieniem w porządku chronologicznym daty, Nr. kwitu, pozycji dziennika, od kogo, za co i jaka kwota wpłynęła (ostatnią należy umieścić w odpowiedniej rubryce dochodu). Wpływy należy wykazywać w takiej walucie, jaką płatnik wniósł do kasy. Niedopuszczalną jest przeto zamiana np. koron albo rubli na marki i odwrotnie.

W opłatach patentowych należy wykazywać kwoty zasadniczej opłaty patentowej, ustanowionej przepisami ustaw akcyzowych, t. j. bez dodatków do tych opłat, jak: kanon, drogowy i t. p.

Sporządzony wyciąg w 2-ch egzemplarzach Kasa powiatowa przedkłada Zarządowi Skarbowemu, względnie Delegacji Ministerstwa Skarbu, nie później jak dnia 4-go następnego miesiąca za ubiegły miesiąc.

Po otrzymaniu wymienionego wyciągu Zarząd Skarbowy, ew. Delegacja, sprawdza szczegółowo każdą pozycję i stwierdziwszy, że wykazane wpływy zakwalifikowane zostały do właściwych dochodów, wnoszą takowe w ogólnych sumach miesięcznych do księgi dochodów monopolu spirytusowego, która winna być prowadzoną na wzór wykazu miesięcznego Nr. 12 z podziałem na tyle kont, ile w danym Okręgu znajduje się Kas Skarbowych. W razie spostrzeżenia omyłek co do niewłaściwego zakwalifikowania dochodów, lub też niezgodności wykazanej kwoty, zarządza się sprostowanie na miejscu.

Na podstawie zebranych od wszystkich Kas powiatowych wyciągów Zarząd Skarbowy, względnie Delegacja, przedkłada do 15-go następnego miesiąca Dyrekcji Monopolu Spirytusowego wykaz miesięczny wzór Nr. 12 wraz z jednym egzemplarzem wyciągów Kas Skarbowych.

II. Wydatki. Z wpływów do Kas Skarbowych, zaliczonych do dochodów monopolu spirytusowego, bez uzyskania zezwolenia Dyrekcji żadne wypłaty dokonywane być nie mogą.

Jeżeliby kiedykolwiek zaszła potrzeba zwrócić płatnikowi niewłaściwie pobrany od niego podatek, czy też opłatę monopolową, to przedewszystkiem osoba zainteresowana winna złożyć umotywowane podanie przez Inspektora Skarbowego do Zarządu, względnie Delegacji Ministerstwa Skarbu, ostatnia zaś instancja po stwierdzeniu słuszności żądanego zwrotu występuje z wnioskiem do Dyrekcji Monopolu Spirytusowego o zezwolenie dokonania takiej wypłaty.

O dokonanych w ciągu miesiąca wypłatach z dochodów skarbowych Zarząd Skarbowy, względnie Delegacja, przedkłada Dyrekcji Monopolu Spirytusowego do dnia 12-go każdego miesiąca sprawozdania z wykazaniem daty i numeru asygnacji, komu, za co, na podstawie jakich pozwoleń oraz, jaka suma została wypłacona (wzór Nr. 13).

III. Depozyty i kaucje. Wpływy, wnoszone na pewien okres czasu, do przechowania, które na mocy przepisów czy też rozporządzeń oddzielnych mogą podlegać zwrotowi lub też przelaniu na rzecz Skarbu Państwa, względnie na inne cele, Kasy Skarbowe zaliczają na rachunek funduszków specjalnych, zwanych depozytami.

Poleca się Zarządom Skarbowym, względnie Delegacjom Ministerstwa Skarbu, zaprowadzić książki wzór Nr. 14 depozytów (z podziałem na oddzielne konta Kas Państwowych), do których na podstawie otrzymanych wyciągów z ksiąg skarbowych, należy wnieść za cały okres od czasu wyjścia okupantów następujące szczegóły:

a) Przychód. Kiedy, za jakim kwitem Kasy, od kogo, w jakim celu i na podstawie jakiego zarządzenia wniesiona została kaucja, czy też innej nazwy depozyt, kwota danego wpływu, oraz gotówką czy też w papierach wartościowych i jakich (z uwzględnieniem numerów i wartości każdego oddzielnie). Dla walut markowych, koronowych i rublowych należy zaprowadzić oddzielne rubryki.

b) Rozchód. Kiedy, za jaką asygnacją, komu na mocy jakiego zarządzenia, lub przepisów został wydany czy przelany na rzecz skarbu depozyt i kwota rozchodowanego depozytu, przyczem należy wskazać, pod jaką pozycją przychodową ze wskazaniem daty i Nr. kwitu przychodowego dany depozyt był zapisany.

Numerację porządkową pozycji jak przychodowych tak i rozchodowych należy prowadzić oddzielnie.

Odpisy ksiąg depozytowych Zarząd Skarbowy, względnie Delegacja, przedkłada Dyrekcji Monopolu Spirytusowego każdego 10 dnia miesiąca następnego za miesiąc ubiegły.

Wszystkie sprawozdania miesięczne (dochody, wydatki oraz depozyty i kaucje) sporządzane na podstawie niniejszego zarządzenia, przedkładać należy, poczynając od 1 lipca r. b.

Jeżeli wymienione w niniejszym zarządzeniu książki dotąd nie zostały zaprowadzone, należy je zaprowadzić bezzwłocznie i stosownie do wskazówek poczynić w nich zapisy za cały okres czasu od wyjścia okupantów.

Wobec braku dostatecznego materiału, jak zaznaczono na wstępie, dającego możność na podstawie otrzymanych dotąd w Dyrekcji sprawozdań miesięcznych ścisłego zestawienia dochodów Monopolu Spirytusowego oraz wydatków za pierwszy okres budżetowy, t. j. do lipca r. b., poleca się przystąpić niezwłocznie do przerobienia wszystkich wykazów o wpływach i wydatkach i takowe w zestawieniach miesięcznych sporządzić według wskazań niniejszego zarządzenia i wysłać do Dyrekcji Monopolu Spirytusowego w jaknajbliższym czasie, a w każdym razie przed 1 Września r. b.

Warszawa, dn. 16 sierpnia 1919 r.

Dyrektor Monopolu Spirytusowego;

(—) A. Hyżycki.

TYMCZASOWA KLASYFIKACJA DOCHODÓW MONOPOLU SPIRYTUSOWEGO.

Nr. porz.	T R E Ś Ć	Wyszczególnienie opłat odnoszących się do danego dochodu	Rozporządzenie i dekrety ustanawiające i wyjaśniające wysokość i terminy opłat
	Monopole.		
1	Monopol spirytusowy.	Wpływy ze sprzedaży spirytusu i wódek.	Rozporządzenie Min. Skarbu z dn. 17.VI 19 r. celem unormowania cen spirytusu oraz cen wódczanych §§ 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 9—13.
		Wpływy ze sprzedaży spirytusu pejsachowego.	§ 4 tegoż rozporządzenia.
		Wpływy ze sprzedaży spirytusu skażonego.	§ 8 tegoż rozporządzenia.
	Podatki pośrednie.		
2	Podatek od wyrobów wódczanych.	Opłata komisowa na rzecz Skarbu Państwa od pejsachowego spirytusu, wyrobów wódczanych, koniaku, rumu i t. p. Opłata banderolowa od tychże wyrobów.	§ 15 i 16 tegoż rozporządzenia.
3	Podatek od piwa.	Podatek spożywczy (akcyza) od wyrobu piwa.	Okólnik Dyrekcji Monopoli Spirytusowego z dn. 30.VI—19 r. № 5679.
4	Podatek od drożdży.	Podatek spożywczy od wyrobu drożdży prasowanych krajowego pochodzenia.	ditto.
5	Podatek od miodu.	Podatek spożywczy od wyrobu miodu.	ditto.
	Opłaty:		
6	Opłaty patentowe za prawo wyrobu spirytusu.	Opłata patentowa od zgłoszonej produkcji spirytusu w gorzelniach i drożdżowniach.	Okólnik Dyrekcji Monopoli Spirytusowego z dn. 14.VI—19 r. № 4685/19.
7	Opłaty patentowe za prawo rektyfikacji spirytusu.	Opłaty patentowe od zakładów rektyfikacyjnych i specjalnych oddziałów w fabrykach wódek.	ditto.
8	Opłaty patentowe od wyrobu wódek.	Opłaty patentowe od fabryk wódek (likierni).	ditto.
9	Opłaty patentowe od wyrobu piwa.	Opłaty patentowe od browarów, za prawo wyrobu piwa.	ditto.
10	Opłaty patentowe od wyrobu drożdży.	Opłaty patentowe od drożdżowni, które wyrabiają prasowane drożdże zbożowe bez pędzenia spirytusu i od przedsiębiorstw wyrabiających prasowane drożdże piwne.	ditto.
11	Opłaty patentowe od wyrobu miodu.	Opłaty patentowe od miodosytni za prawo wyrobu miodu.	Okólnik Dyrekcji Monopoli Spirytusowego z dn. 14.VI—19 r. № 4685/19.
12	Opłaty patentowe za prawo wyrobu wina rodzynkowego i owocowego.	Opłaty patentowe od fabryk wyrabiających wino.	ditto.
13	Opłaty patentowe od zakładów przerabiających spirytus na wyroby niezdatne do użytku jako napój.	Opłaty patentowe od zakładów wyrabiających lakier, perfumy i płyny do oświetlenia i t. p.	ditto.
14	Opłaty patentowe od sprzedaży trunków.	Opłaty patentowe od sprzedaży trunków w składach, restauracjach, bufetach, piwiarniach, karczmach, domach zajezdnych, handlach win, oraz przedsiębiorstwach handlowych, którym wolno sprzedawać do domów trunki.	ditto.
	Grzywny, kary i odsetki.		
15	Grzywny i kary za tajne gorzelnictwo.	Grzywny i kary za tajne gorzelnictwo.	Obowiązujące dotąd przepisy rosyjskiej ustawy akcyzowej z wprowadzonymi zmianami przez okupantów i dekret z dnia 30.I 1919 r.

ZARZĄD SKARBOWY

DELEGACJA MINISTERSTWA SKARBU OKRĘGU

DO DYREKCJI MONOPOLU SPIRYTUSOWEGO

WYKAZ
dochodów monopolu spirytusowego wpłaconych do kas skarbowych
w miesiącu 19

m.

dn. 19

UWAGA. Jeżeli do kas wnoszone były dochody w różnych walutach, to dla każdej waluty należy sporządzić wykaz oddzielny.

(Strona 2).

1	2	3			6						10	11	12	
		Wpływy monopolowe ze sprzedaży			Podałki pośrednie									
		Spi-rytusu i wódki	Spi-rytusu skażone-go	Spi-rytusu pejsa-chowe-go	Oplaty komisowe		Oplaty bandero-łowe		Akcyza od piwa	Akcyza od drożdży				Akcyza od miodu
					Od wyro-bów wód-czanych, koniaku, rumu i t. p. *)	Od spiry-tusu pejsa-cho-wego	Od wyro-bów wód-czanych, koniaku, rumu i t. p. *)	Od spiry-tusu pejsa-cho-wego						
M a r k i i														
1	Kasa powiatowa w													
2	" " "													
3	" " "													
4	" " "													
5	" " "													
6	" " "													
	Ogółem													

*) Oplaty komisowe i banderolowe od wyrobów wódczanych, należy wykazywać tylko od wyrobów miejscowego pochodzenia t. j. ze spirtusu monopolowego.

(Dalszy ciąg strony 2).

13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25
O p ł a t y p a t e n t o w e									Grzywny i kary		Różne wpływy **)	SUMA ogólna
Za prawo wyrobu spirtusu	Za prawo rektyfikacji spirtusu	Od fabrykacji wódek	Od wyrobu piwa	Od wyrobu drożdży	Od wyrobu miodu	Od wyrobu win, wina rodzynkowego i wina owocowego	Od zakładów przerabiających spirtus na wyroby niezdatne do użytku jako napój	Za prawo sprzedaży truneków	Za tajne gorzelnicstwo	Za przekroczenia przepisów akcyzowych		
f e n i g i												

**) Wyszczególnienie wpływów różnych należy wykazywać na stronie odwrotnej, podług załączonej nomenklatury.

(Strona 3).

Wyszczególnienie „Wpływów różnych“ (rubr. 24).

Nr. porz.	T r e ś ć	SUMA	
		Mk.	f.
1	Oplaty monopolowe, komisowe, banderolowe od spirytusu, wyrobów wódczanych, koniaku, rumu i t. p. sprowadzonych z fabryk położonych poza rejonem monopolowym		
2	Oplaty monopolowe i banderolowe od spirytusu, wyrobów wódczanych, koniaku, rumu i t. p. sprowadzonych z zagranicy		
3	Oplata od octowni na utrzymanie dozoru akcyzowego		
4	Należytość kontrolna od spirytusu i odpadków z rektyfikacji wydanych z prywatnych fabryk i składów w fabrykom lakierów i politory		
5	Wdływy ze sprzedaży skonfiskowanego spirytusu i różnych trunków		
6	Wpływy ze sprzedaży przedmiotów i materiałów znajdujących się w posiadaniu monopolu spirytusowego		
7	Kary konwencjonalne za ubytki spirytusu magazynowe, rektyfikacyjne i drogowe, przekraczające dozwolone zaniki, oraz kary wynikające z zawartych z różnymi przedsiębiorcami umów, za niedotrzymanie warunków umowy		
8	Kary wyegzekwowane od urzędników skarbowych i innych osób za zagubione lub stłuczone powierzone im instrumenty i aparaty do badania zawartości alkoholu, oraz inne przedmioty skarbowe		
9		
10		
11		
12		
	Razem		

Zarząd Skarbowy
Delegacja Ministerstwa Skarbu Okręgu

Wzór Nr. 13.

Do Dyrekcji Monopolu Spirytusowego.

S P R A W O Z D A N I E
o wypłatach dokonanych z wpływów Monopolu Spirytusowego
za miesiąc 19 r.

Data i № asygnacji	Nazwa Kasy Skarbowej	K o m u	Za co i na mocy jakich zarządzeń dokonano wypłatę	K w o t a		Z jakich fun- duszów wypłacono
				Marki	f.	

390.

O K Ó L N I K.

Dla umożliwienia Zarządom Skarbowym, względnie Delegacjom, prowadzenia ścisłej kontroli nad wykonaniem § 21 umowy z dnia 8 marca b. r. z Krajową Spółką Gorzelniczą, zarządza się, co następuje:

1) Krajową Spółką Gorzelniczą składa miejscowym Zarządom Skarbowym, względnie Delegacjom, sprawozdania tygodniowe i miesięczne o sprzedaży i dokonanych wpłatach podług dostarczonych jej 4 wzorów.

2) Sprawozdania tygodniowe obejmują całkowitą sprzedaż z rozlewni za gotówkę podług wzoru Nr. 1.

3) Pozostałość po stronie „sprzedano i wydano“ przy rozpoczynaniu nowego okresu (tygodnia) wyraża tylko różnicę pomiędzy sumą, otrzymaną ze sprzedaży wydanego spirytusu, i sumą, wpłaconą na rachunek Dyrekcji Monopoli Spirytusowego bez wpłat dłużników, t. j. tych, którzy za pozwoleniem Dyrekcji Monopoli Spirytusowego wzięli poprzednio spirytus na kredyt.

4) Sumy wpłat, dokonanych przez dłużników, jak również i spirytus, wydany na kredyt, należy wskazywać oddzielnie, poza sprawozdaniem (wzór Nr. 1), lecz przedstawiać należy jednocześnie z tem sprawozdaniem.

5) Sprawozdania tygodniowe (Nr. 1), podpisane przez zarządzającego rozlewnią i miejscowego urzędnika skarbowego, oddzielnie z obrotów sprzedaży w obrębie każdej rozlewni Krajowa Spółka Gorzelnicza dostarcza bezpośrednio Zarządowi Skarbowemu, względnie Delegacji, w której okręgu rozlewni się znajduje, dnia 9-go za 1-ty okres, dnia 17-go za 2-gi okres, dnia 25-go za 3-ci okres i dnia 2-go za 4-ty okres.

6) Na podstawie sprawozdań tygodniowych, Krajowa Spółka Gorzelnicza każdego 4-go dnia następnego miesiąca dostarcza, jak wyżej, sprawozdania miesięczne ogólne o obrotach sprzedaży w obrębie każdej rozlewni (p. wzór Nr. 2).

7) Dodatkowo do sprawozdania miesięcznego Krajowa Spółka Gorzelnicza, jak wyżej, dostarcza, wraz z wymienionem sprawozdaniem Nr. 2, szczegółowe zestawienia podług wzorów Nr. 3 i 4. Wszystkie powyższe sprawozdania winny być podpisane przez zarządców rozlewni i miejscowego urzędnika skarbowego.

8) Krajowa Spółka Gorzelnicza winna nadsyłać Zarządom Skarbu, względnie Delegacjom, niezależnie od sprawozdań rozlewni, wykazy miesięczne obrotów gorzelnii, rektyfikacji i drożdżowni w obrębie każdej rozlewni.

9) Zarządy Skarbowe, względnie Delegacje, porozumiewają się z Krajową Spółką Gorzelniczą, co do poszczególnych gorzelnii, drożdżowni i rektyfikacji, które zostaną zaliczone do obrębu danej rozlewni.

10) O wszelkich zarządzeniach winna być powiadomiona Krajowa Spółka Gorzelnicza, celem umożliwienia ujęcia całości Monopoli Spirytusowego.

11) Obroty sprzedaży gotówkowej spirytusu, dokonanej przez Krajową Spółkę Gorzelniczą w obrębie każdej rozlewni, winny być sporządzane szczegółowo w czerwcu, oddzielnie za każdy miesiąc, a więc: za marzec, kwiecień, maj, a następnie co miesiąc za ubiegły miesiąc.

12) Wszystkie książki Krajowej Spółki Gorzelnicznej podług załączonych 5 wzorów, t. j.

1) Kontrola butelek, 2) Książka rozlewni (Oddział rozlewni), 3) Książka Głównego magazynu przy rozlewni, 4) Kontrola poboru należności monopolowych, i 5) Książka magazynowa gotowego produktu do sprzedaży, winne być sznurowane i zaświadczone przez Urzędy Najwyższej Izby Kontroli Państwowej, do czasu zaś powstania tychże, przez Zarządy Skarbowe, względnie Delegacje.

13) Spirytus może być wydawany tylko za gotówkę, z wyjątkiem rektyfikatu, oddawanego do rozlewni, i wskutek specjalnych zleceń Dyrekcji Monopoli Spirytusowego.

14) Do sprawozdań tygodniowych, jak wyżej, Krajowa Spółka Gorzelnicza winna dołączać wykazy kursów dziennych, podług których w b. okupacji austriackiej uskutecznia się przy sprzedaży detalicznej zamiana marek na korony.

Wszystkie otrzymane od Kr. Sp. Gorzel. sprawozdania Zarządy Skarb., względnie Delegacje po uprzednim ścisłym sprawdzeniu przesyłają Dyrekcji Monopoli Spirytusowego nie później, jak d. 10-go każdego miesiąca za miesiąc ubiegły.

Wzory sprawozdań wysłano Krajowej Spółce Gorzelnicznej do wykonania.

Warszawa, dn. 16 czerwca 1919 r.

Dyrektor Monopoli Spirytusowego:

(—) A. Hyżycki.

391.

OKÓLNİK

Do Zarządów Skarbowych i Delegacji Ministerstwa Skarbu.

W uzupełnieniu rozporządzenia z dnia 16 czerwca b. r. L. 5147 poleca się Zarządom Skarbowym (Delegacjom Ministerstwa Skarbu) prowadzić według dołączonych tutaj wzorów książki o spirytusie przyjętym na rzecz skarbu (Nr. 9) i wydanym odbiorcom, lub też do rektyfikacji albo rozlewni (Nr. 10).

W książce Nr. 9 należy prowadzić oddzielne rachunki każdej rektyfikacji, rozlewni i monopolowego składu na Pradze, a także zbiorowy rachunek spirytusu, wydanego odbiorcom wprost z gorzelnii i rektyfikacji (oddzielne jednak zbiorowe rachunki dla surówki, rektyfikatu i niższych gatunków). Rachunki te obejmować mają: a) surówkę, rektyfikat i niższe gatunki, pozostałe po okupantach, b) surówkę i rektyfikat, przyjęte z gorzelnii i rektyfikacji, c) surówkę i rektyfikat, zakupione poza monopolowym rejonem, d) spirytus skonfiskowany, e) „spirytus skarbowy“, t. j. przyjęty przez władze skarbowe innego okręgu i f) surówkę, rektyfikat i niższe gatunki, wydane odbiorcom wprost z gorzelnii i rektyfikacji.

W książce Nr. 10 należy prowadzić oddzielne rachunki każdej gorzelnii i rektyfikacji, a także „spirytusu

skarbowego“, przyjętego i skierowanego do innego okręgu. Rachunki te obejmować mają: a) surówkę, wydaną do rektyfikacji i rozlewni, a także na inne potrzeby wprost odbiorcom, b) rektyfikat wydany do rozlewni, likierni i wprost odbiorcom na różne potrzeby i c) „spirytus skarbowy“, skierowany po przyjęciu do innego okręgu.

Wpisy w książkach czyni się na mocy protokółów o przyjęciu spirytusu, poszczególnych zarządzeń i innych dowodów i porównuje się z otrzymywanymi odpisami książek z gorzelnii, rektyfikacji i rozlewni. W razie ujawnionej niezgodności, czy wątpliwości należy natychmiast wdrożyć kroki celem wyjaśnienia i uzgodnienia. W książkach należy poczynić wpisy za cały czas od wyjścia okupantów.

Niepóźniej jak 10 każdego miesiąca Zarządy Skarbowe (Delegacje Min. Sk.) przedkładają Dyrekcji Monopoli Spirytusowego, według dołączonego tutaj wzoru Nr. 4 wykaz spirytusu, wydanego do różnych celów odbiorcom wprost z gorzelnii i rektyfikacji.

Za czas do 1 lipca 1919 r. należy przedłożyć ogólne wykazy (wzory Nr. 9, 10, 4), a następnie, poczynając od 1 lipca za każdy miesiąc oddzielnie; wykazy za czas do 1 lipca, tudzież za miesiąc lipiec mają być sporządzone i przedłożone jak najprędzej.

Jednocześnie w celu ujednostajnienia prowadzenia książek w rozlewniach i przedkładania sporządzanych tam odpisów książek i wykazów, zarządza się co następuje:

1. We wszystkich książkach, po zakończeniu miesiąca, należy robić miesięczne obrachunki, a wpisy nowego miesiąca rozpoczynać na nowej stronicy. Na 1 stycznia 1920 r. zrobić roczny obrachunek i zaprowadzić nowe książki.

2. W rozlewniach mają być prowadzone książki według zatwierdzonych wzorów: a) Głównego magazynu przy rozlewni Nr. 1, b) Rozlewni (oddział rozlewni) Nr. 2, c) Magazynowa gotowego produktu Nr. 3, d) Magazynowa skażonego spirytusu Nr. 4, e) Poboru należności monopolowych Nr. 5 i f) Kontrola butelek Nr. 6.

W monopolowych sklepach książka przychodu i rozchodu Nr. 7.

Prócz tego w rozlewniach (monopolowe składy) jako też w monopolowych sklepach, a także gorzelniach i rafineriach, z których wydaje się spirytus po zniżonych cenach (apteki, szpitale i octownie) ma być prowadzona książka według tutaj dołączonego wzoru Nr. 8. W książce tej każdy odbiorca, mający pozwolenie na kilkakrotny pobór spirytusu w ciągu roku, winien mieć swoje conto, zaś odbiorcy, którym wydano pozwolenie na jednorazowy pobór, mają być wpisani do jednego ogólnego rachunku.

3. W książkach Nr. 1, 2, 3, 4, 5 i 8 wpisuje się codziennie każdą poszczególną pozycję przychodu i rozchodu.

Dzienne poszczególne pozycje rozchodu w książkach Nr. 3, 4, 5 sumuje się, a otrzymane takie dzienne daty wpisuje się do wykazów według wzoru książek Nr. Nr. 3, 4, 5, równocześnie prowadzonych i po skończeniu miesiąca przedkładanych Zarządowi Skarbowemu (Delegacji).

Dzienne daty, dotyczące sprzedanego spirytusu po różnych cenach, a także spirytusu i wódki wydanych w butelkach restauracjom i innym odbiorcom (bez prawa na rabat), jak również handlom spirytualjami i monopolowym sklepom (z prawem na rabat) mają być wy-

kazane oddzielnymi pozycjami w odpowiednich rubrykach książek Nr. 3, 4, 5.

Wykazane należności w książce Nr. 5 muszą być uzgodnione z wykazanymi w książkach Nr. Nr. 1, 3, 4 ilościami sprzedanego spirytusu i wódki.

W książce Nr. 7 sklepów monopolowych mają być wpisane poszczególne daty przychodu, zaś co do rozchodu tylko te daty, które wskazują ilość wydaną po zniżonych cenach i wydaną handlom trunkami. Spirytusu wydanego prywatnym odbiorcom po cenie normalnej nie wykazuje się osobno, lecz tylko w ogólnej ilości sprzedanej w ciągu dnia.

4. Co miesiąc, nie później jak 3 dnia za ubiegły miesiąc, rozlewnie przedkładają Zarządowi Skarbowym (Delegacjom):

a) w dwóch egzemplarzach pełne odpisy książki Nr. 1,

b) w jednym egzemplarzu pełne odpisy książek Nr. 2 i 8,

c) w jednym egzemplarzu wykazy z książek Nr. 3, 4, 5, o których mowa wyżej w p. 3,

d) w jednym egzemplarzu wykazy z książek Nr. 2, 3, 4, 5, 6, obejmujące tylko daty: 1) „przeniesienia“ na dzień ostatniego miesiąca, 2) za ostatni miesiąc i 3) „przeniesienia“ na nowy miesiąc, t. j. np.: na 1 sierpnia, za sierpień i na 1 września.

Sklepy monopolowe również 3 dnia każdego nowego miesiąca przedkładają Zarządowi Skarbowym (Delegacjom), pełne odpisy książek Nr. 7 i 8.

5. Zarządy Skarbowe (Delegacje) po sprawdzeniu otrzymanego od Krajowej Spółki Gorzelniczej miesięcznego obrachunku przedkładają Dyrekcji Monopoli Spirytusowego przed 15 każdego miesiąca obrachunek ten za miesiąc ubiegły z dołączeniem:

a) w jednym egzemplarzu odpisu książki Nr. 1,

b) wyciągów z książek wskazanych wyżej w p. 4-d, z wyjątkiem wypisu z książki Nr. 6, więc wyciągi z książek Nr. 2, 3, 4, 5 i

c) wszelkich innych dowodów, usprawiedliwiających powyższy obrachunek.

6. Niezależnie od tego, a stosownie do zarządzenia z dn. 16 czerwca b. r. L. 5147 przedkładają rozlewnie Zarządowi Skarbowym (Delegacjom): a) w jednym egzemplarzu sprawozdanie tygodniowe (wzór Nr. 1) i b) w dwóch egzemplarzach miesięczne wykazy według wzorów Nr. 2 i 3 (według wzoru Nr. 3 wykazy sporządza się oddzielnie dla czystego i skażonego spirytusu).

W tygodniowych i miesięcznych wykazach (wzory Nr. 1 i 2) powinny być wyszczególnione wszystkie kwity kasowe i inne dowody wpłaconych należności monopolowych. Poprzednie wzory Nr. 3 i 4 dołączone do rozporządzenia L. 5147 zastąpione zostają wspólnym wzorem Nr. 3, a sporządzanie nadal wykazów, poleconych rozporządzeniem tutejszem z dn. 13 marca 1919 roku L. 1325 uchyla się.

Wszystkie te wykazy i odpisy książek mają być sprawdzone i poświadczone przez dwóch funkcjonariuszów skarbowych z przytożeniem pieczęci; Zarządy Skarbowe (Delegacje) po sprawdzeniu wykazów Nr. 2 i 3 przesyłają po jednym egzemplarzu każdego Dyrekcji Monopoli Spirytusowego przed 15 każdego miesiąca.

Warszawa, dn. 16 sierpnia 1919 r.

Dyrektor Monopoli Spirytusowego:

(—) A. Huzyccki.

KSIĄŻKA rozlewni (oddział rozlewu)

w
za miesiąc 19 roku.

Wzór № 2.

P R Z Y C H Ó D		R O Z		C H Ó D		P o z o s t a ł o s c	
Data	№ kwitu	S K A D	Rozlano i wydano do magazynu (Ilość butelek i stopni hektolitrowych)		W Ó D K I 45°	Rezerwar do wydawa- nia drobnych ilości	R a z e m
			Ilość stopni hektolitro- wych oczyszczonego spirytusu	№ kwitu			
		Z przeniesienia	90° w 0,6 litr. but.	Ilość stopni hektolitro- wych	w 0,6 litr. butelkach	Ilość stopni hektolitro- wych	do naczyń własnych litrów
		Do przeniesienia					litrów
							litrów

Wzór № 3.

KSIĄŻKA magazynowa gotowego produktu

w rozlewni
za miesiąc 19 roku.

P R Z Y C H Ó D		R O Z		C H Ó D		P o z o s t a ł o s c	
Data	Z rozlewni za kwitem №	I L O Ś Ć B U T E L E K		Z rezerwaru do wydawania drobnych ilości do naczyń własnych		I L O Ś Ć B U T E L E K	
		Ilość butelek	Data	KOMU WYDANE	№ świadectwa przewoz.	Ilość butelek	Data
	SPIRYTUS 94° w 3,0 litr. butelk. razem butelek	Spirytus mocy 94° w 3,0 litr. butelk.	dla szpitali i celów nauk.	odbiorcom	do sklepów własnych	razem butelek	Litrow bezwodnego alkoholu
	90° w 0,6 litr. butelkach	Spirytus mocy 90° w 0,6l. but.	dla aptek i lekarzy	odbiorcom	do sklepów własnych	razem butelek	Litrow bezwodnego alkoholu
	Wódki mocy 45° w 0,6 litr. butelkach	Mocy 45° 0,6 litr. but.	dla szpitali i cel. nauk.	odbiorcom	do sklepów własnych	razem butelek	Litrow bezwodnego alkoholu
	Rezerwar do wydawania drobnych ilości do naczyń własnych (Litrow bezwod- nego alkoholu)	Z rezerwaru do wydawania drobnych ilości do naczyń własnych	dla aptek i lekarzy	odbiorcom	do sklepów własnych	razem butelek	Litrow bezwodnego alkoholu
		Spirytusu 94° w 3,0 litr. but.	dla aptek i lekarzy	odbiorcom	do sklepów własnych	razem butelek	Litrow bezwodnego alkoholu
		Spirytusu 90° w 0,6 litr. butelkach	razem	odbiorcom	do sklepów własnych	razem butelek	Litrow bezwodnego alkoholu
		Wódki mocy 45° w 0,6 litr. butelkach	W rezerwarze do wyda- wania drobnych ilości do naczyń własnych (Litrow bezwodnego alkoholu)	odbiorcom	do sklepów własnych	razem butelek	Litrow bezwodnego alkoholu

Wzór № 6.

(Strona 1).

KONTROLA BUTELEK

rozlewni w

za

miesiąc 19..... roku.

(Strona 2).

DATA	SKĄD	P R Z Y			
		K U P I O N O		Z W R O	
		3,0	0,6	3,0	
	Z przeniesienia				
	Do przeniesienia				

(Dalszy ciąg 2 strony).

C H Ó D			ROZCHÓD		Pozostaje	
T Y	R A Z E M		UŻYTO DO ROZLEWU			
0,6	3,0	0,6	3,0	0,6	3,0	0,6

(Strona 1).

KONTROLA
wydanego spirytusu po zniżonych cenach
z rozlewni (monopolowego sklepu, gorzelni, rektyfikacji)

za 19..... r.

Odpis za miesiąc 19..... roku.

(Strona 2).

№ porządkowy	O D B I O R C A		Na jaki ceł	Wydano pozwolenie			Na jaką ilość litrów	Pobrano spirytusu			U W A G I	
	Imię, nazwisko i zajęcie	Miejscowość		Przez kogo	K i e d y			Data wydania		Wydano		Pozostało
					Miesiąc	dzień		Liczba	Miesiąc			

(Strona 1).

K S I A Ź K A (W y k a z)

przyjętego spirytusu do rektyfikacji i rozlewni, jak również do innych potrzeb

w obrębie Zarządu Skarbowego w

za

(Strona 2).

Rok 19

Rektyfikacja w własność

Odległość od rozlewni (stacji kolejowej) kilometrów.....

Cena

Nr porządkowy	Skąd wysłano i kiedy				Odebrano (akt o przyjęciu)				Zaniki przy przyjęciu w litrach			N A L E Ź N O Ś Ć				Do potrącenia		Do wyplaty	Kiedy, gdzie, komu i na mocy jakiego dowodu wypłacono	Suma	U W A G I		
	Gorzelnia	Według przewozowego świadectwa			Mie- siąc	Dzień	Licz- ba	Ilość litrów	Rzeczy- wiste	Dozwo- lone	Do opłaty	za	za prze- wóz	za	R a - z e m	Za co	Suma						
		Miesiąc	Dzień	Liczba								Ilość litrów	produkt	rektyf.									

SPRAWOZDANIE MIESIĘCZNE (tygodniowe)

o obrotach sprzedaży gotówkowej spirytusu, dokonanej przez Krajową Spółkę gorzelniczą w rozlewni

za m. 19 .. r.

(Strona 2):

S P R Z E D A N O i W Y D A N O

	P o c e n i e		N A M I A R Ę				W B U T E Ł K A C H				Ogółem na miarę i w butelkach za gotówkę	
	Mk. Kor.	Litrów 100% alkoholu	Z A G O T Ó W K Ę		I Ł O Ś Ć (butelek)			Litrów 100% alkoholu	Z A G O T Ó W K Ę		S U M A	
			S U M A Marki	K o r o n y	0,3 Litr.	0,6 Litr.	3 Litr.		S U M A Marki	K o r o n y	S U M A Marki	K o r o n y
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	
Pozostałość niewpłacona z dn. 1 .. 19 .. r. Wydano za gotówkę.												
I. Surówki	Mk. Kor.											
II. Rektyfikatu	Mk. Kor.											
III. Niższych gatunków	Mk. Kor.											
IV. Denaturatu we własnych naczyniach	Mk. Kor.											
" " butelkach bez rabatu	Mk. Kor.											
" " " za potrąc. rabatu	Mk. Kor.											
V. Spirytusu 94° w but. szpitalom bez rabatu	Mk. Kor.											
" " " " " za potrąc. rab.	Mk. Kor.											
VI. Spirytusu 94° w but. aptekom bez rabatu	Mk. Kor.											
" " " " " za potrąc. rab.	Mk. Kor.											
VII. Spirytusu 90° w butelkach bez rabatu	Mk. Kor.											
" " " " za potrąc. rabatu	Mk. Kor.											
VIII. Wódki 45° w butelk. bez rabatu	Mk. Kor.											
" " " " za potrąc. rabatu	Mk. Kor.											
Razem wydano .												
Ogółem należy się												

W P Ł A C O N O N A R A C H U N E K D Y R E K C J I M O N O P O L U S P I R Y T U S O W E G O

Data	№ № kwitów kasy	W Y S Z C Z E G Ó L N I E N I E		B A N K P O L S K I				K A S Y		O G Ó Ł E M		U w a g i	
		firmy wpłacającej, oraz nazwy i miejsca kasy przyjmującej należność		W A R S Z A W A		O D D Z I A Ł Y		S K A R B O W E					
		N a z w a k a s y	Nazwa firmy wpłacającej	S U M A		S U M A		S U M A		S U M A			
13	14	15	16	Marki	Korony	Marki	Korony	Marki	Korony	Marki	Korony	25	
		Pozostało nadpłaconem z poprzedn. miesiąca											
		Wpłacono											
			Razem wpłacono										
			Ogółem wpłacono										
		a) więc:											
		a) Nadpłacono											
		b) Pozostaje do wpłaty na dz.											
			Potrącono zgodnie z umową z dnia 8 Marca 1919 r.										
			Pozostaje ostatecznie do wpłacenia										

W Y D A N O N A K R E D Y T

Data wydania		Na mocy jakiego rozporządzenia			N a j a k i c e l	Ilość litrów	Jaka cena	Należność	Kiedy i gdzie wpłacono
Miesiąc	Dzień	Miesiąc	Dzień	Liczba					
1			2		3	4	5	6	7
					Pozostało do wpłacenia z poprzedniego miesiąca				
					Wydano w bieżącym miesiącu:				
						Razem należy się			
					Wpłacono				
					Pozostaje do wpłacenia				

Zestawienie do Sprawozdania miesięcznego

o obrotach sprzedaży gotówkowej spirytusu, dokonanej przez

Krajową Spółkę gorzelniczą

w rozlewni

za 19..... r.

(Strona 1).

W Y K A Z
spirytusu wydanego i sprzedanego wprost z gorzelni, rektyfikacji
i monopolowego składu na Pradze
w okręgu Zarządu Skarbowego (Delegacji) Ministerstwa Skarbu

w

za miesiąc 19..... r.

(Strona 2)

№ porządkowy	Gorzelnia lub rektyfikacja, a także konfiskaty	Wydano litrów do rektyfikacji	Sprzedano litrów, na jaki cel i po jakiej cenie									Zaniki litrów	Ogólny rozchód miesięczny litrów	Należność		W p ł a c o n o		
			Liekier- niom	Oc- tow- niom	Przemysł		Wojsko		Szpi- tale	Apte- ki	Ogółem sprze- dano litrów			Cena.....	Za sprzedaną ilość	za zaniki	Do jakiej kasy i kiedy? (data i liczba)	S u m a
					Cena	Cena	Cena	Cena										
	a) Gorzelnie:																	
	Razem																	
	b) Rektyfikacje:																	
	Razem																	
	c) Konfiskaty:																	
	Razem																	
	O g ó ł e m																	

392.

O K Ó L N I K.

Do Zarządów Skarbowych i Delegacji Ministerstwa Skarbu.

Z nadchodzących tutaj sprawozdań ujawnia się, że zastosowanie poniżej wskazanych punktów §§ 1, 2 i 14 Rozporządzenia z dn. 17 czerwca r. b., normującego ceny sprzedażne spirytusu od 1 lipca r. b. nasuwa Delegacjom, względnie Zarządom, w praktyce pewne wątpliwości. Przeto poleca się przyjąć do wiadomości i zastosowania w tym przedmiocie następujące wskazówki:

1) Z pośród pracowni doświadczalnych (§ 1) mają przywilej otrzymywania spirytusu po cenach niższych tylko pracownice o charakterze ogólnie - społecznym, przeto laboratorja doświadczalne przy różnych zakładach przemysłowo-handlowych, jako przedewszystkiem dobro poszczególnych przedsiębiorstw mające na celu, z ulg żadnych pod tym względem korzystać nie mogą.

2) Prawo pobierania spirytusu po cenach niższych do celów wyłącznie leczniczych przysługuje tylko tym lekarzom (§ 2), którzy pełnią służbę w instytucjach ogólnie-społecznych lub państwowych jako to: powiatowi, miejscy, szpitalni i t. p.

3) Ograniczenie kompetencji Delegacji, względnie Zarządów Skarbowych, udzieleniem im wydawania pozwoleń tylko do 15 litrów miesięcznie dotyczy wyłącznie spirytusu skażonego i to wydawanego poza wypadkami, w 2, 3 i 4 wierszach § 14 wyszczególnionymi, a osób i zakładów, uprzywilejowanych dotyczącymi. Przytem Dyrekcja przypomina, że udzielanie pozwoleń szpitalom i lecznicom wojskowym może nastąpić na mocy okólnika

Departamentu Gospodarczego M. S. W. z dnia 26 marca b. r. L. 11,463 przesłanego stąd Delegacjom i Zarządom skarbowym w odpisie przy piśmie z dn. 1 maja r. b. L. 3410, po uprzednim zatwierdzeniu zapotrzebowań dotyczących dowódców przez pomieniony Departament.

Ponadto poleca się ściśle przestrzegać tego przepisu, że Delegacja, względnie Zarząd Skarbowy, udziela pozwoleń tylko tym osobom i zakładom, których siedziby znajdują się na obszarze, przez tę instytucję administrowanym.

Warszawa, dn. 30 sierpnia 1919 r.

Dyrektor:

(-) A. Hryżycki.

393.

O K Ó L N I K.

Do wszystkich Zarządów Skarbowych i Delegacji Ministerstwa Skarbu.

W uzupełnieniu rozporządzenia z dnia 11 sierpnia 1919 r. L. 7392 w przedmiocie uruchomienia gorzelnii przesyła się Delegacjom do użytku Urzędowego wzór protokołu o zbadaniu stanu aparatu odpędowego.

Warszawa, dn. 30 sierpnia 1919 r.

Dyrektor:

(-) A. Hryżycki.

W Z Ó R.

P R O T O K Ó Ł

zbadań stanu aparatu odpędowego w gorzelnii (drożdżowni) w

19.... roku

..... łącznie

..... w obecności

dokonał oględzin aparatu odpędowego systemu

składającego się z następujących części:

Szczegółowy opis aparatu znajduje się w osobnym protokole z dnia 19 .. r.,

załączonym do ksiąg gorzelnii miejscowej i od dnia tego żadnych zmian w urządzeniu aparatu nie zaszło (albo takie a takie zmiany)

Wyniki oględzin następujące:

Wszystkie rury, łączące robocze części aparatu, wykonane są z miedzi (lub żelaza) i wchodzi jedna w drugą w kierunku biegu pary lub płynu spirytusowego, conajmniej na 22 mm; wszelkie podłużne i poprzeczne miejsca spojenia

rur spirytusowych są lutowane miedzią, a wszystkie odkryte krezy (pierścienie) łączące rury spirytusowe (parowe lub ciekłe), są odpowiednio zabezpieczone. Aparat odpędowy stoi na wolnym miejscu i jest dostępny do zbadania i zabezpieczenia ze wszystkich stron.

Wogóle ustawienie i urządzenie aparatu odpowiada warunkom wskazanym w rozporządzeniu z dnia 22 lipca 1919 r. L. 6647.

Odplyw lutrynków urządzony jest w następujący sposób:

.....

.....

.....

.....

.....

Wewnętrzny cylinder spirytusowy chłodnika był zbadany i fakowy nie przecieka. Po zbadaniu wszystkich części aparatu odpędowego natychmiast połączono i wypróbowano parą i wodą.

Po zabezpieczeniu aparatu odpędowy był połączony z filtrem i zegarem mierniczym. Wszystkie zabezpieczenia odnotowano w oddzielnym spisie plomb.

Zachowanie w całości aparatu i zabezpieczeń przyjął pod swoją odpowiedzialność

i kierownik gorzelnii

Protokół niniejszy spisano w trzech egzemplarzach, z których jeden pozostaje na miejscu, dwa zaś odebrano dla przedłożenia po jednym egzemplarzu miejscowemu Inspektorowi skarbowemu i Zarządowi Skarbowemu, względnie Delegacji Ministerstwa Skarbu.

Podpisy:

394.

O K Ó L N I K.

Do Zarządów Skarbowych i Delegacji Ministerstwa Skarbu.

W uzupełnieniu rozporządzenia z dn. 22 lipca 1919 I. 6647 w przedmiocie uruchomienia gorzelnii i t. p., tudzież rozporządzenia z dn. 31 lipca 1919 L. 6929 w przedmiocie kontroli gorzelnii, drożdżowni i rektyfikacji, zarządza się:

1. Przed rozpoczęciem wyrobu drożdży prasowanych należy przedłożyć miejscowemu Inspektorowi Skarbowemu zgłoszenie w trzech egzemplarzach, zawierające dane co do liczby i czasu zacierów, liczby będących w ruchu kadzi, ilości materiałów dla każdego zacieru przeznaczonych, czasu odpędu brzezki, prasowania i formowania drożdży. Po sprawdzeniu i zatwierdzeniu zgłoszeń zwraca się jeden egzemplarz drożdżowni, drugi odsyła się do Zarządu Skarbowego, względnie Delegacji Ministerstwa Skarbu, trzeci pozostaje w Inspektoracie.

2. Drożdżownie bez pędzenia spirytusu obowiązane są wskazać w zgłoszeniach, w jaki sposób zużyte zostaną odpadki i pozostałości przy fabrykacji drożdży; jeżeli odpadki te będą wywożone, to każdy transport zapisany być winien do oddzielnej księgi z wymienieniem ilości litrów, wywiezionych odpadków, daty, imienia i nazwiska nabywcy, miejscowości dokąd są skierowane, a także celu, do jakiego mają służyć.

3. Do drożdży zbożowych wolno dodawać krochmal, natomiast wzbronionem jest dodawanie do nich drożdży piwnych. Przerób płynnych drożdży piwnych na prasowane dozwolony jest wyłącznie w specjalnych oddziałach browarów.

4. Drożdże, po wyjściu z pod prasy należy odważyć i ilość ich zapisać do księgi obrachunkowej. O ile tegoż dnia drożdże nie zostaną wydane do formowania ich w cegielki, należy je dla kontroli przechowywać w osobnym oddziale, w którym znajdować się powinna

waga cechowana z ciężarkami. Na naczyniach, przeznaczonych do przechowywania drożdży, oznacza się tara naczyń, stosownie do protokołu o sprawdzeniu teże.

5. Jeżeli wyprodukowane drożdże okażą się niezdatne do użycia, mogą być one zniszczone, o czym spisać należy protokół w trzech egzemplarzach (jeden z nich pozostaje na miejscu, drugi w Inspektoracie, a trzeci przedkłada Inspektorat Zarządowi Skarbowemu, względnie Delegacji Ministerstwa Skarbu), wskazując w nim wagę zniszczonych drożdży i przyczynę niezdatności tych ostatnich do użycia.

6. Drożdże prasowane wydawane na sprzedaż winny mieć formę sześciątów wagi jednofuntowej i ćwierćfuntowej. Nadwaga na wyschnięcie dozwala się do 5% wagi sześciatu; dla sprawdzania wagi w oddziale, gdzie odbywa się formowanie drożdży, ma być cechowana waga z ciężarkami.

7. Formowanie drożdży do opakowania i samo, opakowanie winny odbywać się w osobnym oddziale, na ten cel wyznaczonym. Na papierowym opakowaniu drożdży ma być wskazana: firma i miejscowość, a także data wyrobu (rok, miesiąc i dzień), prócz tego na każdej płytce drożdżowej musi być cdcisnięta firma fabryki.

Do opakowania drożdży prasowanych zabrania się używać papieru glansowanego lub innego nasyczonego woskiem, parafiną, wazeliną i t. p.

8. Na pobór banderoli drożdżowych wydaje Inspektorat książkę, w której urzędnik, wydający banderole, zapisuje ilość i stwierdza to podpisem i przyłożeniem urzędowej pieczęci.

9. Po otrzymaniu banderoli w fabryce należy je bezzwłocznie otemplować pieczęcią fabryczną i przechowywać w takim porządku, aby sprawdzenie pozostałości nie sprawiało większej trudności. Banderole wydaje się codziennie do roboty w potrzebnej ilości; uszkodzone w robocie nie podlegają zamianie.

10. Paczki drożdży oklejane być mają banderolami przez całą długość paczki, starannie i trwale i w taki sposób, aby bez uszkodzenia banderoli nie można było drożdży wyjąć z opakowania.

11. Okres obrachunkowy drożdżowni liczy się od 1 lipca do 30 czerwca włącznie. Przed rozpoczęciem fabrykacji musi być wykupiony patent.

12. Wpisy do ksiąg w drożdżowniach należy wciągać codziennie i niewolno ich odkładać na dzień następny.

13. Drożdżownie poddane są stałemu dozorowi skarbowemu, który sprawuje urzędnik lub funkcjonariusz straży skarbowej. Przedsiębiorca fabryki obowiązany jest oddać na ten cel bezpłatnie mieszkanie z opalem, oświetleniem i niezbędnym umeblowaniem. Niezależnie od tego stałego dozoru winny organa Inspektoratów i Zarządów Skarbowych, względnie Delegacji Ministerstwa Skarbu, rewidować drożdżownie dostatecznie często.

14. Odpisy ksiąg i rachunków miesięcznych należy przedkładać do 5-go dnia następnego miesiąca Zarządom skarbowym, względnie Delegacjom Ministerstwa Skarbu, które następnie przedkładają Dyrekcji Monopoli Spirytusowego szczegółowe wykazy (według wzoru książki obrachunkowej Nr. 2, dołączonego do rozporządzenia z dnia 17 marca b. r. L. 1567) co do obrotu drożdży i wynikających stąd opłat.

Niezależnie od tego, aż do czasu odwołania, drugie egzemplarze odpisów ksiąg zostają odsyłane do Dyrekcji Monopoli Spirytusowego do 5-go dnia następnego miesiąca (rozporządzenia z dnia 30 czerwca i 23 lipca 1919 r. L. 5680/19).

Po ukończeniu kampanii przedkłada się księgi obrachunkową z załącznikami w wyższym porządku organom kontrolującym po uprzednim przeniesieniu pozostałości do księgi na nową kampanię.

Drożdże, jakie otrzymane z produktów użytych do zacierów przygotowanych przed 1 lipca, należy wpisać do starej książki i dopiero pozostałość w całości przenieść do nowej książki (rozporz. 31 lipca b. r. L. 6929/19); jednakże rezultaty formowania drożdży w celi i oklejania banderolami, poczynając od 1 lipca, mają być wpisane do nowej książki.

15. Drożdże prasowane wolno sprzedawać w całkowitych paczkach z banderolą. Dla sprzedawcy taliczkowej może być w miejscu sprzedaży otwarta tylko jedna paczka, której dzielenie winno odbywać się w równych odcinkach prostopadle do banderoli i w taki sposób, by pozostała część opakowania i banderoli była zachowana.

Warszawa, dnia 30 sierpnia 1919 r.

Dyrektor Monopoli Spirytusowego:

(—) A. Hutycki.

395.

O K O L N I K.

Do Zarządów Skarbowych i Delegacji Ministerstwa Skarbu.

Z nadsyłanych odpisów ksiąg i protokołów o przyjęciu i wydaniu spirytusu, zauważyć się daje, że pomimo wielokrotnych wskazówek i pouczeń niektórych organa Skarbowe są dotąd jeszcze niedostatecznie obznajmione z prowadzeniem ksiąg i sporządzaniem odnośnych dowodów, a co najważniejsze, że nieumiejętnie posilkują się spirytusomierzami, lub też błędnie stosują redukcyjne tablice.

Powołując się przeto na § 8 Tymczas. Przepis. z dnia 28 lutego 1919 r. w sprawie dozoru górzeln i rektyfikacji tudzież na zarządzenia z dnia 30 czerwca b. r. L. 5680, 7 Marca L. 1567, 2 kwietnia L. 2394, 14 i 20 sierpnia L. 7563 i 7769 poleca się pouczyć bezzwłocznie podwładne organa skarbowe, a zwłaszcza te, którym wyznaczono dozór górzeln, drożdżowni, rektyfikacji, rozlewni i t. p., a następnie upewnić się na miejscu, czy są one w zupełności obznajmione z prowadzeniem ksiąg, sporządzaniem różnych dowodów i wykazów, z operowaniem spirytusomierzem i zastosowaniem tablic redukcyjnych.

Wszystkie przewozowe świadectwa, duplikaty, odcinki świadectw, protokoły o przyjęciu spirytusu i inne dowody winny być uważnie i dokładnie sprawdzane przez organa rewidujące; w razie ujawnienia jakich niedokładności natychmiast należy zarządzić dochodzenie i sprostowanie, a także pociągnąć winnych do odpowiedzialności.

Przytem należy położyć główny nacisk na poniższe wskazówki:

A. Przy prowadzeniu książki produkcyjnej w górzelniach i drożdżowniach (wzór Nr. 1 do rozporządzenia z 7-go marca b. r. L. 1567).

1. W rubryce 14 podaje się ilość wiader i osobno ilość litrów; tą ostatnią otrzymuje się przez pomnożenie ilości wiader na 12.3.

2. W rubryce 15 podaje się prawdziwą moc według tabl. 1.

3. W rubryce 16 ilość litrów płynu, która wypada przy zastosowaniu poprawki, przewidzianej w tabl. 2. Np. w odbieralniku znaleziono według laski mierzącej 50 wiader, a ta ilość wiader odpowiada 615.00 litrom (50×12.3).

Prawdziwa moc tego płynu według 1 tabl. 89.5 (pogr. spirytusomierza w cylindrze 90.8 przy + 16 R.).

Redukcja objętości płynu według 2 tabl. austriackiej: przy prawdziwej mocy, jak wyżej 89.5 i temperaturze w odbieralniku + 14 R., tablica 2 wskazuje poprawkę 0.2 litra na każde 100 litrów, a więc na 615.00 litrów poprawka wynosi 1.23 litra (615.00×0.2).

Ponieważ temperatura w odbieralniku = + 14 R., zatem jest wyższa od normalnej (+ 12 R.), przeto powyższa poprawka 1.23 litrów należy odjąć od ilości tużonej w odbieralniku, by otrzymać ilość spirytusu przy normalnej temperaturze (+ 12 R.), a mianowicie 615.00 mniej 1.23 równa się 613.77 litrów. Tę

4. Wzębę wpisuje się do rubryki 16.

W rubryce 17 podaje się ilość stopni hektolitrów, którą otrzymuje się przez pomnożenie prawdziwej mocy (89.5) wskazanej w rubryce 15 przez temperaturę (+ 12 R.) (613.77) przy normalnej temperaturze przykładowo wskazanej w rubryce 16, co w danym przypadku daje 613.77 (613.77 \times 89.5). Po zostawiając dwa miejsca dziesiętne miejsce (rozporządzenia się 549.32 stopni hektolitrów L. 7769) otrzymuje się w rubryce 17 książki prowekcyjnej, które wciąga się choć do książki magazynowej i wpisuje na przy-

B. Przy sporządzaniu protokołów

z górzeln do rektyfikacji lub z przyjęciu spirytusu np. do rozlewni.

W rubrykach „Urzędowego” (dla wyciągu z odebranego spirytusu) i „Przebiegu” (dla wyciągu z protokołu o przyjęciu spirytusu) należy wstawić następujący porządek wstawiania dat:

1. W rubryce 2 (wiader) podaje się rzeczywistą ilość wiader odebranego płynu.

2. W rubryce 3 (litrów) podaje się rzeczywistą ilość litrów odebranego płynu, względnie liczbę otrzymaną przez pomnożenie rzeczywistej ilości odebranych wiader płynu przez 12,3.

3. W rubryce 8 podaje się w postaci ułamka: w liczniku temperatura płynu w cylindrze przy określaniu spirytusomierzem prawdziwej mocy, a w mianowniku temperatura płynu w naczyniach przy określaniu miary lub wagi odbieranego płynu.

4. W rubryce 9 prawdziwą moc płynu według tabl. 1.

5. W rubryce 10 ilość litrów odebranego płynu z zastosowaniem poprawki, według tabl. 2 (sposób obliczenia podano w rozdz. A. ust. 3).

6. W rubryce 12 ilość stopni hektolitrowych, czyli litrów bezwodnego alkoholu, którą otrzymujemy w razie:

a) przyjęcia na miarę przez pomnożenie prawdziwej mocy (rubryka 9) przez prawdziwą ilość litrów (rubryka 10).

b) przyjęcia na wagę — przez zastosowanie tabl. 3, w której znajdujemy ilość litrów odpowiadającą prawdziwej mocy (rubryka 9) i określonej wadze Netto (rubryka 6).

Przy sporządzaniu przewozowych świadectw i duplikatów postępowanie takie jak wskazano w rozdz. B.

Warszawa, dnia 30 sierpnia 1919 r.

Dyrektor Monopolu Spirytusowego:

(-) *A. Hyżycki.*

396.

OKÓLNIK

Do Delegacji Ministerstwa Skarbu w Łomży.

(Odpis Zarządom Skarbowym i wszystkim Delegacjom Ministerstwa Skarbu).

Na sprawozdanie z dnia 21 ub. m. Nr. 5277 Dyrekcja wyjaśnia że daty, zażądane rozporządzeniem tutejszem z dnia 22 maja r. b. L. 4069 należy przedkładać za każdy kwartał, a więc na 1-go kwietnia, 1-go lipca, 1-go października i 1-go stycznia.

Sporządzanie wykazów, poleconych rozporządzeniem z dnia 13 marca r. b. L. 1325 zostało uchylone zarządzeniem z dnia 16-go ub. m. L. 707.

Warszawa, dnia 2-go września 1919 r.

Dyrektor Monopolu Spirytusowego:

(-) *A. Hyżycki.*